

49 (1978) Nr. 1

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1989 Nr. 51

A. TITEL

*Verdrag van Wenen inzake statenopvolging met betrekking tot
verdragen, met bijlage;
Wenen, 23 augustus 1978*

B. TEKST¹⁾**Vienna Convention on succession of States in respect of treaties**

The States Parties to the present Convention,

Considering the profound transformation of the international community brought about by the decolonization process,

Considering also that other factors may lead to cases of succession of States in the future,

Convinced, in these circumstances, of the need for the codification and progressive development of the rules relating to succession of States in respect of treaties as a means for ensuring greater juridical security in international relations,

Noting that the principles of free consent, good faith and *pacta sunt servanda* are universally recognized,

Emphasizing that the consistent observance of general multilateral treaties which deal with the codification and progressive development of international law and those the object and purpose of which are of interest to the international community as a whole is of special importance for the strengthening of peace and international co-operation,

Having in mind the principles of international law embodied in the Charter of the United Nations, such as the principles of the equal rights and self-determination of peoples, of the sovereign equality and independence of all States, of non-interference in the domestic affairs of States, of the prohibition of the threat or use of force, and of universal respect for, and observance of, human rights and fundamental freedoms for all,

Recalling that respect for the territorial integrity and political independence of any State is required by the Charter of the United Nations,

Bearing in mind the provisions of the Vienna Convention on the Law of Treaties of 1969,

Bearing also in mind article 73 of that Convention,

¹⁾ De Arabische, de Chinese, de Russische en de Spaanse tekst zijn niet afgedrukt.

Convention de Vienne sur la succession d'Etats en matière de traités

Les Etats Parties à la présente Convention,

Considérant que le processus de décolonisation a entraîné une transformation profonde de la communauté internationale,

Considérant également que d'autres facteurs pourraient conduire à l'avenir à des cas de succession d'Etats,

Convaincus, dans ces conditions, de la nécessité de codifier et de développer progressivement les règles relatives à la succession d'Etats en matière de traités en tant que moyen de garantir une plus grande sécurité juridique dans les relations internationales,

Constatant que les principes du libre consentement, de la bonne foi et *pacta sunt servanda* sont universellement reconnus.

Soulignant que le respect constant des traités multilatéraux généraux qui portent sur la codification et le développement progressif du droit international et de ceux dont l'objet et le but intéressent la communauté internationale dans son ensemble est d'une importance particulière pour le renforcement de la paix et de la coopération internationale,

Conscients des principes de droit international incorporés dans la Charte des Nations Unies, tels que les principes concernant l'égalité des droits des peuples et leur droit à disposer d'eux-mêmes, l'égalité souveraine et l'indépendance de tous les Etats, la non-ingérence dans les affaires intérieures des Etats, l'interdiction de la menace ou de l'emploi de la force et le respect universel et effectif des droits de l'homme et des libertés fondamentales pour tous,

Rappelant que le respect de l'intégrité territoriale et de l'indépendance politique de tout Etat est exigé par la Charte des Nations Unies,

Ayant présentes à l'esprit les dispositions de la Convention de Vienne sur le droit des traités de 1969,

Ayant également présent à l'esprit l'article 73 de ladite Convention,

Affirming that questions of the law of treaties other than those that may arise from a succession of States are governed by the relevant rules of international law, including those rules of customary international law which are embodied in the Vienna Convention on the Law of Treaties of 1969,

Affirming that the rules of customary international law will continue to govern questions not regulated by the provisions of the present Convention,

Have agreed as follows:

Part I

General provisions

Article 1

Scope of the present Convention

The present Convention applies to the effects of a succession of States in respect of treaties between States.

Article 2

Use of terms

I. For the purposes of the present Convention:

(a) "treaty" means an international agreement concluded between States in written form and governed by international law, whether embodied in a single instrument or in two or more related instruments and whatever its particular designation;

(b) "succession of States" means the replacement of one State by another in the responsibility for the international relations of territory;

(c) "predecessor State" means the State which has been replaced by another State on the occurrence of a succession of States;

(d) "successor State" means the State which has replaced another State on the occurrence of a succession of States;

(e) "date of the succession of States" means the date upon which the successor State replaced the predecessor State in the responsibility for the international relations of the territory to which the succession of States relates;

(f) "newly independent State" means a successor State the territory of which immediately before the date of the succession of States was a dependent territory for the international relations of which the predecessor was responsible;

Affirmant que les questions du droit des traités autres que celles auxquelles peut donner lieu une succession d'Etats sont régies par les règles pertinentes du droit international, y compris par celles des règles du droit international coutumier qui sont incorporées dans la Convention de Vienne sur le droit des traités de 1969,

Affirmant que les règles du droit international coutumier continueront à régir questions non réglées dans les dispositions de la présente Convention,

Sont convenus de ce qui suit:

Première partie

Dispositions générales

Article premier

Portée de la présente Convention

La présente Convention s'applique aux effets de la succession d'Etats en matière de traités entre Etats.

Article 2

Expressions employées

1. Aux fins de la présente Convention:

a) l'expression «traité» s'entend d'un accord international conclu par écrit entre Etats et régi par le droit international, qu'il soit consigné dans un instrument unique ou dans deux ou plusieurs instruments connexes, et quelle que soit sa dénomination particulière;

b) l'expression «succession d'Etats» s'entend de la substitution d'un Etat à un autre dans la responsabilité des relations internationales d'un territoire;

c) l'expression «Etat prédécesseur» s'entend de l'Etat auquel un autre Etat s'est substitué à l'occasion d'une succession d'Etats;

d) l'expression «Etat successeur» s'entend de l'Etat qui s'est substitué à un autre Etat à l'occasion d'une succession d'Etats;

e) l'expression «date de la succession d'Etats» s'entend de la date à laquelle l'Etat successeur s'est substitué à l'Etat prédécesseur dans la responsabilité des relations internationales du territoire auquel se rapporte la succession d'Etats;

f) l'expression «Etat nouvellement indépendant» s'entend d'un Etat successeur dont le territoire, immédiatement avant la date de la succession d'Etats, était un territoire dépendant dont l'Etat prédécesseur avait la responsabilité des relations internationales;

(g) “notification of succession” means in relation to a multilateral treaty any notification, however phrased or named, made by a successor State expressing its consent to be considered as bound by the treaty;

(h) “full powers” means in relation to a notification of succession or any other notification under the present Convention a document emanating from the competent authority of a State designating a person or persons to represent the State for communicating the notification of succession or, as the case may be, the notification;

(i) “ratification”, “acceptance” and “approval” mean in each case the international act so named whereby a State establishes on the international plane its consent to be bound by a treaty;

(j) “reservation” means a unilateral statement, however phrased or named, made by a State when signing, ratifying, accepting, approving or acceding to a treaty or when making a notification of succession to a treaty, whereby it purports to exclude or to modify the legal effect of certain provisions of the treaty in their application to that State;

(k) “contracting State” means a State which has consented to be bound by the treaty, whether or not the treaty has entered into force;

(l) “party” means a State which has consented to be bound by the treaty and for which the treaty is in force;

(m) “other State party” means in relation to a successor State any party, other than the predecessor State, to a treaty in force at the date of a succession of States in respect of the territory to which that succession of States relates;

(n) “international organization” means an intergovernmental organization.

2. The provisions of paragraph 1 regarding the use of terms in the present Convention are without prejudice to the use of those terms or to the meanings which may be given to them in the internal law of any State.

Article 3

Cases not within the scope of the present Convention

The fact that the present Convention does not apply to the effects of a succession of States in respect of international agreements concluded between States and other subjects of international law or in respect of international agreements not in written form shall not affect:

(a) the application to such cases of any of the rules set forth in the

g) l'expression «notification de succession» s'entend, par rapport à un traité multilatéral, d'une notification, quel que soit son libellé ou sa désignation, faite par un Etat successeur, exprimant le consentement de cet Etat à être considéré comme étant lié par le traité;

h) l'expression «pleins pouvoirs» s'entend, par rapport à une notification de succession ou à toute autre notification faite en vertu de la présente Convention, d'un document émanant de l'autorité compétente d'un Etat et désignant une ou plusieurs personnes pour représenter l'Etat en vue de communiquer la notification de succession ou la notification, selon le cas;

i) les expressions «ratification», «acceptation» et «approbation» s'entendent, selon le cas, de l'acte international ainsi dénommé par lequel un Etat établit sur le plan international son consentement à être lié par un traité;

j) l'expression «réserve» s'entend d'une déclaration unilatérale, quel que soit son libellé ou sa désignation, faite par un Etat quand il signe, ratifie, accepte ou approuve un traité ou y adhère, ou quand il fait une notification de succession à un traité, par laquelle il vise à exclure ou à modifier l'effet juridique de certaines dispositions du traité dans leur application à cet Etat;

k) l'expression «Etat contractant» s'entend d'un Etat qui a consenti à être lié par le traité, que le traité soit entré en vigueur ou non;

l) l'expression «partie» s'entend d'un Etat qui a consenti à être lié par le traité et à l'égard duquel le traité est en vigueur;

m) l'expression «autre Etat partie» s'entend, par rapport à un Etat successeur, d'une partie, autre que l'Etat prédécesseur, à un traité en vigueur à la date d'une succession d'Etats à l'égard du territoire auquel se rapporte cette succession d'Etats;

n) l'expression «organisation internationale» s'entend d'une organisation intergouvernementale.

2. Les dispositions du paragraphe 1 concernant les expressions employées dans la présente Convention ne préjugent pas l'emploi de ces expressions ni le sens qui peut leur être donné dans le droit interne des Etats.

Article 3

Cas n'entrant pas dans le cadre de la présente Convention

Le fait que la présente Convention ne s'applique aux effets de la succession d'Etats, ni en matière d'accords internationaux conclus entre des Etats et d'autres sujets du droit international, ni en matière d'accords internationaux qui n'ont pas été conclus par écrit, ne porte pas atteinte:

a) à l'application à ces cas de toutes règles énoncées dans la

present Convention to which they are subject under international law independently of the Convention;

(b) the application as between States of the present Convention to the effects of a succession of States in respect of international agreements to which other subjects of international law are also parties.

Article 4

Treaties constituting international organizations and treaties adopted within an international organization

The present Convention applies to the effects of a succession of States in respect of:

(a) any treaty which is the constituent instrument of an international organization without prejudice to the rules concerning acquisition of membership and without prejudice to any other relevant rules of the organization;

(b) any treaty adopted within an international organization without prejudice to any relevant rules of the organization.

Article 5

Obligations imposed by international law independently of a treaty

The fact that a treaty is not considered to be in force in respect of a State by virtue of the application of the present Convention shall not in any way impair the duty of that State to fulfil any obligation embodied in the treaty to which it is subject under international law independently of the treaty.

Article 6

Cases of succession of States covered by the present Convention

The present Convention applies only to the effects of a succession of States occurring in conformity with international law and, in particular, the principles of international law embodied in the Charter of the United Nations.

Article 7

Temporal application of the present Convention

1. Without prejudice to the application of any of the rules set forth

présente Convention auxquelles ils sont soumis en vertu du droit international indépendamment de ladite Convention;

b) à l'application, entre Etats, de la présente Convention aux effets de la succession d'Etats en matière d'accords internationaux auxquels sont également parties d'autres sujets du droit international.

Article 4

Traités constitutifs d'organisations internationales et traités adoptés au sein d'une organisation internationale

La présente Convention s'applique aux effets de la succession d'Etats en ce qui concerne:

a) tout traité qui est l'acte constitutif d'une organisation internationale, sous réserve des règles concernant l'acquisition de la qualité de membre et sous réserve de toute autre règle pertinente de l'organisation;

b) tout traité adopté au sein d'une organisation internationale, sous réserve de toute règle pertinente de l'organisation;

Article 5

Obligations imposées par le droit international indépendamment d'un traité

Le fait qu'un traité n'est pas considéré comme étant en vigueur à l'égard d'un Etat en raison de l'application de la présente Convention n'affecte en aucune manière le devoir de cet Etat de remplir toute obligation énoncée dans le traité à laquelle il est soumis en vertu du droit international indépendamment dudit traité.

Article 6

Cas de succession d'Etats visés par la présente Convention

La présente Convention s'applique uniquement aux effets d'une succession d'Etats se produisant conformément au droit international, et plus particulièrement aux principes du droit international incorporés dans la Charte des Nations Unies.

Articles 7

Application dans le temps de la présente Convention

1. Sans préjudice de l'application de toutes règles énoncées dans la

in the present Convention to which the effects of a succession of States would be subject under international law independently of the Convention, the Convention applies only in respect of a succession of States which has occurred after the entry into force of the Convention except as may be otherwise agreed.

2. A successor State may, at the time of expressing its consent to be bound by the present convention or at any time thereafter, make a declaration that it will apply the provisions of the Convention in respect of its own succession of States which has occurred before the entry into force of the Convention in relation to any other contracting State or State Party to the Convention which makes a declaration accepting the declaration of the successor State. Upon the entry into force of the Convention as between the States making the declarations or upon the making of the declaration of acceptance, whichever occurs later, the provisions of the Convention shall apply to the effects of the succession of States as from the date of that succession of States.

3. A successor State may at the time of signing or of expressing its consent to be bound by the present Convention make a declaration that it will apply the provisions of the Convention provisionally in respect of its own succession of States which has occurred before the entry into force of the Convention in relation to any other signatory or contracting State which makes a declaration accepting the declaration of the successor State; upon the making of the declaration of acceptance, those provisions shall apply provisionally to the effects of the succession of States as between those two States as from the date of that succession of States.

4. Any declaration made in accordance with paragraph 2 or 3 shall be contained in a written notification communicated to the depositary, who shall inform the Parties and the States entitled to become Parties to the present Convention of the communication to him of that notification and of its terms.

Article 8

Agreements for the devolution of treaty obligations or rights from a predecessor State to a successor State

1. The obligations or rights of a predecessor State under treaties in force in respect of a territory at the date of a succession of States do not become the obligations or rights of the successor State towards other States parties to those treaties by reason only of the fact that the predecessor State and the successor State have concluded an agreement providing that such obligations or rights shall devolve upon the successor State.

présente Convention auxquelles les effets d'une succession d'Etats seraient soumis en vertu du droit international indépendamment de la Convention, celle-ci s'applique uniquement à l'égard d'une succession d'Etats qui s'est produite après son entrée en vigueur, sauf s'il en est autrement convenu.

2. Un Etat successeur peut, au moment où il exprime son consentement à être lié par la présente Convention ou à tout moment par la suite, faire une déclaration indiquant qu'il appliquera les dispositions de la Convention à l'égard de sa propre succession d'Etats, laquelle s'est produite avant l'entrée en vigueur de la Convention, par rapport à tout autre Etat contractant ou Etat Partie à la Convention qui aura fait une déclaration par laquelle il accepte la déclaration de l'Etat successeur. Dès l'entrée en vigueur de la Convention entre les Etats qui auront fait ces déclarations ou dès la déclaration d'acceptation, si celle-ci est postérieure, les dispositions de la Convention s'appliqueront aux effets de la succession d'Etats à compter de la date de ladite succession.

3. Un Etat successeur peut, au moment où il signe la présente Convention ou exprime son consentement à être lié par elle, faire une déclaration indiquant qu'il appliquera provisoirement les dispositions de la Convention à l'égard de sa propre succession d'Etats, laquelle s'est produite avant l'entrée en vigueur de la Convention, par rapport à tout autre Etat signataire ou contractant qui aura fait une déclaration par laquelle il accepte la déclaration de l'Etat successeur; dès que la déclaration d'acceptation aura été faite, ces dispositions s'appliqueront provisoirement aux effets de la succession d'Etats entre ces deux Etats à compter de la date de ladite succession.

4. Toute déclaration faite conformément au paragraphe 2 ou au paragraphe 3 devra figurer dans une notification écrite communiquée au dépositaire, lequel informera les Parties et les Etats ayant qualité pour devenir parties à la présente Convention de la communication qui lui a été faite de cette notification et de ses termes.

Article 8

Accords portant dévolution d'obligations ou de droits conventionnels d'un Etat prédécesseur à un Etat successeur

1. Les obligations ou les droits d'un Etat prédécesseur découlant de traités en vigueur à l'égard d'un territoire à la date d'une succession d'Etats ne deviennent pas les obligations ou les droits de l'Etat successeur vis-à-vis d'autres Etats parties à ces traités du seul fait que l'Etat prédécesseur et l'Etat successeur ont conclu un accord stipulant que lesdites obligations ou lesdits droits sont dévolus à l'Etat successeur.

2. Notwithstanding the conclusion of such an agreement, the effects of a succession of States on treaties which, at the date of that succession of States, were in force in respect of the territory in question are governed by the present Convention.

Article 9

Unilateral declaration by a successor State regarding treaties of the predecessor State

1. Obligations or rights under treaties in force in respect of a territory at the date of a succession of States do not become the obligations or rights of the successor State or of other States parties to those treaties by reason only of the fact that the successor State has made a unilateral declaration providing for the continuance in force of the treaties in respect of its territory.

2. In such a case, the effects of the succession of States on treaties which, at the date of that succession of States, were in force in respect of the territory in question are governed by the present Convention.

Article 10

Treaties providing for the participation of a successor State

1. When a treaty provides that, on the occurrence of a succession of States, a successor State shall have the option to consider itself a party to the treaty, it may notify its succession in respect of the treaty in conformity with the provisions of the treaty or, failing any such provisions, in conformity with the provisions of the present Convention.

2. If a treaty provides that, on the occurrence of a succession of States, a successor State shall be considered as a party to the treaty, that provision takes effect as such only if the successor State expressly accepts in writing to be so considered.

3. In cases falling under paragraph 1 or 2, a successor State which establishes its consent to be a party to the treaty is considered as a party from the date of the succession of States unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed.

2. Nonobstant la conclusion d'un tel accord, les effets d'une succession d'Etats sur les traités qui, à la date de cette succession d'Etats, étaient en vigueur à l'égard du territoire en question sont régis par la présente Convention.

Article 9

Déclaration unilatérale d'un Etat successeur concernant les traités de l'Etat prédécesseur

1. Les obligations ou les droits découlant de traités en vigueur à l'égard d'un territoire à la date d'une succession d'Etats ne deviennent pas les obligations ou les droits de l'Etat successeur ni d'autres Etats parties à ces traités du seul fait d'une déclaration unilatérale de l'Etat successeur prévoyant le maintien en vigueur des traités à l'égard de son territoire.

2. En pareil cas, les effets de la succession d'Etats sur les traités qui, à la date de cette succession d'Etats, étaient en vigueur à l'égard du territoire en question sont régis par la présente Convention.

Article 10

Traités prévoyant la participation d'un Etat successeur

1. Lorsqu'un traité dispose qu'en cas de succession d'Etats un Etat successeur aura la faculté de se considérer comme partie au traité, cet Etat peut notifier sa succession à l'égard de ce traité conformément aux dispositions du traité ou, en l'absence de dispositions à cet effet, conformément aux dispositions de la présente Convention.

2. Si un traité dispose qu'en cas de succession d'Etats un Etat successeur sera considéré comme partie au traité, cette disposition ne prend effet en tant que telle que si l'Etat successeur accepte expressément par écrit qu'il en soit ainsi.

3. Dans les cas relevant du paragraphe 1 ou du paragraphe 2, un Etat successeur qui établit son consentement à être partie au traité est considéré comme partie à compter de la date de la succession d'Etats, à moins que le traité n'en dispose autrement ou qu'il n'en soit autrement convenu.

Article 11

Boundary régimes

A succession of States does not as such affect:

- (a) a boundary established by a treaty; or
- (b) obligations and rights established by a treaty and relating to the régime of a boundary.

Article 12

Other territorial régimes

1. A succession of States does not as such affect:

- (a) obligations relating to the use of any territory, or to restrictions upon its use, established by a treaty for the benefit of any territory of a foreign State and considered as attaching to the territories in question;
- (b) rights established by a treaty for the benefit of any territory and relating to the use, or to restrictions upon the use, of any territory of a foreign State and considered as attaching to the territories in question.

2. A succession of States does not as such affect:

- (a) obligations relating to the use of any territory, or to restrictions upon its use, established by a treaty for the benefit of a group of States or of all States and considered as attaching to that territory;
- (b) rights established by a treaty for the benefit of a group of States or of all States and relating to the use of any territory, or to restrictions upon its use, and considered as attaching to that territory.

3. The provisions of the present article do not apply to treaty obligations of the predecessor State providing for the establishment of foreign military bases on the territory to which the succession of States relates.

Article 13

The present Convention and permanent sovereignty over natural wealth and resources

Nothing in the present Convention shall affect the principles of international law affirming the permanent sovereignty of every people and every State over its natural wealth and resources.

Article 11

Régimes de frontière

Une succession d'Etats ne porte pas atteinte en tant que telle:

- a) à une frontière établie par un traité; ni
- b) aux obligations et droits établis par un traité et se rapportant au régime d'une frontière.

Article 12

Autres régimes territoriaux

1. Une succession d'Etats n'affecte pas en tant que telle:

a) les obligations se rapportant à l'usage de tout territoire, ou aux restrictions à son usage, établies par un traité au bénéfice de tout territoire d'un Etat étranger et considérées comme attachées aux territoires en question;

b) les droits établis par un traité au bénéfice de tout territoire et se rapportant à l'usage, ou aux restrictions à l'usage, de tout territoire d'un Etat étranger et considérés comme attachés aux territoires en question.

2. Une succession d'Etats n'affecte pas en tant que telle:

a) les obligations se rapportant à l'usage de tout territoire, ou aux restrictions à son usage, établies par un traité au bénéfice d'un groupe d'Etats ou de tous les Etats et considérées comme attachées à ce territoire;

b) les droits établis par un traité au bénéfice d'un groupe d'Etats ou de tous les Etats et se rapportant à l'usage de tout territoire, ou aux restrictions à son usage, et considérés comme attachés à ce territoire.

3. Les dispositions du présent article ne s'appliquent pas aux obligations conventionnelles de l'Etat prédécesseur prévoyant l'établissement de bases militaires étrangères sur le territoire auquel se rapporte la succession d'Etats.

Article 13

La présente Convention et la souveraineté permanente sur les richesses et les ressources naturelles

Rien dans la présente Convention n'affecte les principes du droit international affirmant la souveraineté permanente de chaque peuple et de chaque Etat sur ses richesses et ses ressources naturelles.

Article 14

Questions relating to the validity of a treaty

Nothing in the present Convention shall be considered as prejudging in any respect any question relating to the validity of a treaty.

Part II**Succession in respect of part of territory**

Article 15

Succession in respect of part of territory

When part of the territory of a State, or when any territory for the international relations of which a State is responsible, not being part of the territory of that State, becomes part of the territory of another State:

(a) treaties of the predecessor State cease to be in force in respect of the territory to which the succession of States relates from the date of the succession of States; and

(b) treaties of the successor State are in force in respect of the territory to which the succession of States relates from the date of the succession of States, unless it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty to that territory would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Part III**Newly independent States**

SECTION I

GENERAL RULE

Article 16

Position in respect of the treaties of the predecessor State

A newly independent State is not bound to maintain in force, or to become a party to, any treaty by reason only of the fact that at the date of the succession of States the treaty was in force in respect of the territory to which the succession of States relates.

Article 14*Questions relatives à la validité d'un traité*

Rien dans la présente Convention n'est considéré comme préjugant en quoi que ce soit toute question relative à la validité d'un traité.

Deuxième partie**Succession concernant une partie de territoire****Article 15***Succession concernant une partie de territoire*

Lorsqu'une partie du territoire d'un Etat, ou lorsque tout territoire pour les relations internationales duquel un Etat est responsable et qui ne fait pas partie du territoire de cet Etat, devient partie du territoire d'un autre Etat:

a) les traités de l'Etat prédécesseur cessent d'être en vigueur à l'égard du territoire auquel se rapporte la succession d'Etats à compter de la date de la succession d'Etats; et

b) les traités de l'Etat successeur sont en vigueur à l'égard du territoire auquel se rapporte la succession d'Etats à compter de la date de la succession d'Etats, à moins qu'il ne ressorte du traité ou qu'il ne soit par ailleurs établi que l'application du traité à ce territoire serait incompatible avec l'objet et le but du traité ou changerait radicalement les conditions d'exécution du traité.

Troisième partie**Etats nouvellement indépendants****SECTION I****REGLE GENERALE****Article 16***Position à l'égard des traités de l'Etat prédécesseur*

Un Etat nouvellement indépendant n'est pas tenu de maintenir un traité en vigueur ni d'y devenir partie du seul fait qu'à la date de la succession d'Etats le traité était en vigueur à l'égard du territoire auquel se rapporte la succession d'Etats.

SECTION 2
MULTILATERAL TREATIES

Article 17

*Participation in treaties in force at the date of the succession
of States*

1. Subject to paragraphs 2 and 3, a newly independent State may, by a notification of succession, establish its status as a party to any multilateral treaty which at the date of the succession of States was in force in respect of the territory to which the succession of States relates.

2. Paragraph 1 does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the newly independent State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

3. When, under the terms of the treaty or by reason of the limited number of the negotiating States and the object and purpose of the treaty, the participation of any other State in the treaty must be considered as requiring the consent of all the parties, the newly independent State may establish its status as a party to the treaty only with such consent.

Article 18

*Participation in treaties not in force at the date of the succession
of States*

1. Subject to paragraphs 3 and 4, a newly independent State may, by a notification of succession, establish its status as a contracting State to a multilateral treaty which is not in force if at the date of the succession of States the predecessor State was a contracting State in respect of the territory to which that succession of States relates.

2. Subject to paragraphs 3 and 4, a newly independent State may, by a notification of succession, establish its status as a party to a multilateral treaty which enters into force after the date of the succession of States if at the date of the succession of States the predecessor State was a contracting State in respect of the territory to which that succession of States relates.

3. Paragraphs 1 and 2 do not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of

SECTION 2

TRAITES MULTILATERAUX

Article 17

Participation à des traités en vigueur à la date de la succession d'États

1. Sous réserve des paragraphes 2 et 3, un Etat nouvellement indépendant peut, par une notification de succession, établir sa qualité de partie à tout traité multilatéral qui, à la date de la succession d'États, était en vigueur à l'égard du territoire auquel se rapporte la succession d'États.

2. Le paragraphe 1 ne s'applique pas s'il ressort du traité ou s'il est par ailleurs établi que l'application du traité à l'égard de l'Etat nouvellement indépendant serait incompatible avec l'objet et le but du traité ou changerait radicalement les conditions d'exécution du traité.

3. Si, aux termes du traité ou en raison du nombre restreint des Etats ayant participé à la négociation ainsi que de l'objet et du but du traité, on doit considérer que la participation au traité de tout autre Etat exige le consentement de toutes les parties, l'Etat nouvellement indépendant ne peut établir sa qualité de partie au traité qu'avec un tel consentement.

Article 18

Participation à des traités qui ne sont pas en vigueur à la date de la succession d'États

1. Sous réserve des paragraphes 3 et 4, un Etat nouvellement indépendant peut, par une notification de succession, établir sa qualité d'Etat contractant à l'égard d'un traité multilatéral qui n'est pas en vigueur si, à la date de la succession d'États, l'Etat prédécesseur était un Etat contractant à l'égard du territoire auquel se rapporte cette succession d'États.

2. Sous réserve des paragraphes 3 et 4, un Etat nouvellement indépendant peut, par une notification de succession, établir sa qualité de partie à un traité multilatéral qui entre en vigueur après la date de la succession d'États si, à la date de la succession d'États, l'Etat prédécesseur était un Etat contractant à l'égard du territoire auquel se rapporte cette succession d'États.

3. Les paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas s'il ressort du traité ou s'il est par ailleurs établi que l'application du traité à l'égard de l'Etat

the newly independent State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

4. When, under the terms of the treaty or by reason of the limited number of the negotiating States and the object and purpose of the treaty, the participation of any other State in the treaty must be considered as requiring the consent of all the parties or of all the contracting States, the newly independent State may establish its status as a party or as a contracting State to the treaty only with such consent.

5. When a treaty provides that a specified number of contracting States shall be necessary for its entry into force, a newly independent State which establishes its status as a contracting State to the treaty under paragraph 1 shall be counted as a contracting State for the purpose of that provision unless a different intention appears from the treaty or is otherwise established.

Article 19

Participation in treaties signed by the predecessor State subject to ratification, acceptance or approval

1. Subject to paragraphs 3 and 4, if before the date of the succession of States the predecessor State signed a multilateral treaty subject to ratification, acceptance or approval and by the signature intended that the treaty should extend to the territory to which the succession of States relates, the newly independent State may ratify, accept or approve the treaty as if it had signed that treaty and may thereby become a party or a contracting State to it.

2. For the purpose of paragraph 1, unless a different intention appears from the treaty or is otherwise established, the signature by the predecessor State of a treaty is considered to express the intention that the treaty should extend to the entire territory for the international relations of which the predecessor State was responsible.

3. Paragraph 1 does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the newly independent State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

4. When, under the terms of the treaty or by reason of the limited number of the negotiating States and the object and purpose of the treaty, the participation of any other State in the treaty must be considered as requiring the consent of all the parties or of all the

nouvellement indépendant serait incompatible avec l'objet et le but du traité ou changerait radicalement les conditions d'exécution du traité.

4. Si, aux termes du traité ou en raison du nombre restreint des Etats ayant participé à la négociation ainsi que de l'objet et du but du traité, on doit considérer que la participation au traité de tout autre Etat exige le consentement de toutes les parties ou de tous les Etats contractants, l'Etat nouvellement indépendant ne peut établir sa qualité d'Etat contractant ou de partie au traité qu'avec un tel consentement.

5. Lorsqu'un traité dispose qu'il n'entrera en vigueur que lorsqu'un nombre déterminé d'Etats seront devenus Etats contractants, un Etat nouvellement indépendant qui établit sa qualité d'Etat contractant à l'égard du traité conformément au paragraphe 1 est compté au nombre des Etats contractants aux fins de cette disposition, à moins qu'une intention différente ne ressorte du traité ou ne soit par ailleurs établie.

Article 19

Participation à des traités signés par l'Etat prédécesseur sous réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation

1. Sous réserve des paragraphes 3 et 4, si, avant la date de la succession d'Etats, l'Etat prédécesseur a signé un traité multilatéral sous réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation et que, ce faisant, son intention a été que le traité s'étende au territoire auquel se rapporte la succession d'Etats, l'Etat nouvellement indépendant peut ratifier, accepter ou approuver le traité comme s'il l'avait signé et peut devenir ainsi Etat contractant ou partie au traité.

2. Aux fins du paragraphe 1, à moins qu'une intention différente ne ressorte du traité ou ne soit par ailleurs établie, la signature d'un traité par l'Etat prédécesseur est réputée exprimer l'intention que le traité s'étende à l'ensemble du territoire pour les relations internationales duquel l'Etat prédécesseur était responsable.

3. Le paragraphe 1 ne s'applique pas s'il ressort du traité ou s'il est par ailleurs établi que l'application du traité à l'égard de l'Etat nouvellement indépendant serait incompatible avec l'objet et le but du traité ou changerait radicalement les conditions d'exécution du traité.

4. Si, aux termes du traité ou en raison du nombre restreint des Etats ayant participé à la négociation ainsi que de l'objet et du but du traité, on doit considérer que la participation au traité de tout autre Etat exige le consentement de toutes les parties ou de tous les Etats

contracting States, the newly independent State may become a party or a contracting State to the treaty only with such consent.

Article 20

Reservations

1. When a newly independent State establishes its status as a party or as a contracting State to a multilateral treaty by a notification of succession under article 17 or 18, it shall be considered as maintaining any reservation to that treaty which was applicable at the date of the succession of States in respect of the territory to which the succession of States relates unless, when making the notification of succession, it expresses a contrary intention or formulates a reservation which relates to the same subject-matter as that reservation.

2. When making a notification of succession establishing its status as a party or as a contracting State to a multilateral treaty under article 17 or 18, a newly independent State may formulate a reservation unless the reservation is one the formulation of which would be excluded by the provisions of subparagraph (a), (b) or (c) of article 19 of the Vienna Convention on the Law of Treaties.

3. When a newly independent State formulates a reservation in conformity with paragraph 2, the rules set out in articles 20 to 23 of the Vienna Convention on the Law of Treaties apply in respect of that reservation.

Article 21

Consent to be bound by part of a treaty and choice between differing provisions

1. When making a notification of succession under article 17 or 18 establishing its status as a party or contracting State to a multilateral treaty, a newly independent State may, if the treaty so permits, express its consent to be bound by part of the treaty or make a choice between differing provisions under the conditions laid down in the treaty for expressing such consent or making such choice.

2. A newly independent State may also exercise, under the same conditions as the other parties or contracting States, any right provided for in the treaty to withdraw or modify any consent expressed or choice made by itself or by the predecessor State in respect of the territory to which the succession of States relates.

3. If the newly independent State does not in conformity with

contractants, l'Etat nouvellement indépendant ne peut devenir Etat contractant ou partie au traité qu'avec un tel consentement.

Article 20

Réserves

1. Lorsqu'un Etat nouvellement indépendant établit par une notification de succession sa qualité d'Etat contractant ou de partie à un traité multilatéral conformément à l'article 17 ou à l'article 18, il est réputé maintenir toute réserve au traité qui était applicable, à la date de la succession d'Etats, à l'égard du territoire auquel se rapporte la succession d'Etats, à moins que, lorsqu'il fait la notification de succession, il n'exprime l'intention contraire ou ne formule une réserve se rapportant au même sujet que ladite réserve.

2. Lorsqu'il fait une notification de succession établissant sa qualité d'Etat contractant ou de partie à un traité multilatéral conformément à l'article 17 ou à l'article 18, un Etat nouvellement *indépendant peut formuler une réserve, à moins que la réserve ne soit de celles dont la formulation serait exclue par les dispositions des alinéas a), b) ou c) de l'article 19 de la Convention de Vienne sur le droit des traités.*

3. Lorsqu'un Etat nouvellement indépendant formule une réserve conformément au paragraphe 2, les règles énoncées dans les articles 20 à 23 de la Convention de Vienne sur le droit des traités s'appliquent à l'égard de cette réserve.

Article 21

Consentement à être lié par une partie d'un traité et choix entre des dispositions différentes

1. Lorsqu'il fait une notification de succession, conformément à l'article 17 ou à l'article 18, établissant sa qualité d'Etat contractant ou de partie à un traité multilatéral, un Etat nouvellement indépendant peut, si le traité le permet, exprimer son consentement à être lié par une partie du traité ou choisir entre des dispositions différentes dans les conditions énoncées dans le traité pour l'expression d'un tel consentement ou l'exercice d'un tel choix.

2. Un Etat nouvellement indépendant peut aussi exercer, dans les mêmes conditions que les autres parties ou Etats contractants, tout droit prévu dans le traité de retirer ou de modifier tout consentement exprimé ou tout choix exercé par lui-même ou par l'Etat prédécesseur à l'égard du territoire auquel se rapporte la succession d'Etats.

3. Si l'Etat nouvellement indépendant n'exprime pas le consente-

paragraph 1 express its consent or make a choice, or in conformity with paragraph 2 withdraw or modify the consent or choice of the predecessor State, it shall be considered as maintaining:

(a) the consent of the predecessor State, in conformity with the treaty, to be bound, in respect of the territory to which the succession of States relates, by part of that treaty; or

(b) the choice of the predecessor State, in conformity with the treaty, between differing provisions in the application of the treaty in respect of the territory to which the succession of States relates.

Article 22

Notification of succession

1. A notification of succession in respect of a multilateral treaty under article 17 or 18 shall be made in writing.

2. If the notification of succession is not signed by the Head of State, Head of Government or Minister for Foreign Affairs, the representative of the State communicating it may be called upon to produce full powers.

3. Unless the treaty otherwise provides, the notification of succession shall:

(a) be transmitted by the newly independent State to the depositary, or, if there is no depositary, to the parties or the contracting States;

(b) be considered to be made by the newly independent State on the date on which it is received by the depositary, or, if there is no depositary on the date on which it is received by all the parties or, as the case may be, by all the contracting States.

4. Paragraph 3 does not affect any duty that the depositary may have, in accordance with the treaty or otherwise, to inform the parties or the contracting States of the notification of succession or any communication made in connection therewith by the newly independent State.

5. Subject to the provision of the treaty, the notification of succession or the communication made in connection therewith shall be considered as received by the State for which it is intended only when the latter State has been informed by the depositary.

ment ou n'exerce pas le choix prévu au paragraphe 1, ou ne retire pas ou ne modifie pas le consentement de l'Etat prédécesseur ou le choix exercé par l'Etat prédécesseur comme il est prévu au paragraphe 2, il est réputé maintenir:

a) le consentement exprimé par l'Etat prédécesseur, conformément au traité, à être lié à l'égard du territoire auquel se rapporte la succession d'Etats par une partie dudit traité; ou

b) le choix exercé par l'Etat prédécesseur, conformément au traité, entre des dispositions différentes aux fins de l'application du traité à l'égard du territoire auquel se rapporte la succession d'Etats.

Article 22

Notification de succession

1. Une notification de succession à un traité multilatéral en vertu de l'article 17 ou de l'article 18 doit être faite par écrit.

2. Si la notification de succession n'est pas signée par le chef de l'Etat, le chef du gouvernement ou le ministre des affaires étrangères, le représentant de l'Etat qui en fait la communication peut être invité à produire ses pleins pouvoirs.

3. A moins que le traité n'en dispose autrement, la notification de succession:

a) est transmise par l'Etat nouvellement indépendant au dépositaire ou, s'il n'y a pas de dépositaire, aux parties ou aux Etats contractants;

b) est considérée comme ayant été faite par l'Etat nouvellement indépendant à la date à laquelle elle est reçue par le dépositaire ou, s'il n'y a pas de dépositaire, à la date à laquelle elle est reçue par toutes les parties ou, selon le cas, par tous les Etats contractants.

4. Le paragraphe 3 n'affecte aucune des obligations que le dépositaire peut avoir, conformément au traité ou autrement, d'informer les parties ou les Etats contractants de la notification de succession ou de toute communication y relative faite par l'Etat nouvellement indépendant.

5. Sous réserve des dispositions du traité, la notification de succession ou la communication y relative n'est considérée comme ayant été reçue par l'Etat auquel elle est destinée qu'à partir du moment où cet Etat en a été informé par le dépositaire.

Article 23

Effects of a notification of succession

1. Unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed, a newly independent State which makes a notification of succession under article 17 or article 18, paragraph 2, shall be considered a party to the treaty from the date of the succession of States or from the date of entry into force of the treaty, whichever is the later date.

2. Nevertheless, the operation of the treaty shall be considered as suspended as between the newly independent State and the other parties to the treaty until the date of making of the notification of succession except in so far as that treaty may be applied provisionally in accordance with article 27 or as may be otherwise agreed.

3. Unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed, a newly independent State which makes a notification of succession under article 18, paragraph 1, shall be considered a contracting State to the treaty from the date on which the notification of succession is made.

SECTION 3

BILATERAL TREATIES

Article 24

Conditions under which a treaty is considered as being in force in the case of a succession of States

1. A bilateral treaty which at the date of a succession of States was in force in respect of the territory to which the succession of States relates is considered as being in force between a newly independent State and the other State party when:

- (a) they expressly so agree; or
- (b) by reason of their conduct they are to be considered as having so agreed.

2. A treaty considered as being in force under paragraph 1 applies in the relations between the newly independent State and the other State party from the date of the succession of States, unless a different intention appears from their agreement or is otherwise established.

Article 23

Effets d'une notification de succession

1. A moins que le traité n'en dispose autrement ou qu'il n'en soit autrement convenu, un Etat nouvellement indépendant qui fait une notification de succession conformément à l'article 17 ou au paragraphe 2 de l'article 18 est considéré comme partie au traité à compter de la date de la succession d'Etats ou à compter de la date de l'entrée en vigueur du traité, si cette date est postérieure.

2. Toutefois, l'application du traité est considérée comme suspendue entre l'Etat nouvellement indépendant et les autres parties au traité jusqu'à la date à laquelle la notification de succession est faite, sauf dans la mesure où le traité est appliqué à titre provisoire conformément à l'article 27 ou s'il en est autrement convenu.

3. A moins que le traité n'en dispose autrement ou qu'il n'en soit autrement convenu, un Etat nouvellement indépendant qui fait une notification de succession conformément au paragraphe 1 de l'article 18 est considéré comme Etat contractant à l'égard du traité à partir de la date à laquelle la notification de succession est faite.

SECTION 3

TRAITES BILATERAUX

Article 24

Conditions requises pour qu'un traité soit considéré comme étant en vigueur dans le cas d'une succession d'Etats

1. Un traité bilatéral qui, à la date d'une succession d'Etats, était en vigueur à l'égard du territoire auquel se rapporte la succession d'Etats est considéré comme étant en vigueur entre un Etat nouvellement indépendant et l'autre Etat partie:

- a) s'ils en sont expressément convenus; ou
- b) si, en raison de leur conduite, ils doivent être considérés comme en étant ainsi convenus.

2. Un traité considéré comme étant en vigueur en application du paragraphe 1 s'applique dans les relations entre l'Etat nouvellement indépendant et l'autre Etat partie à partir de la date de la succession d'Etats, à moins qu'une intention différente ne ressorte de leur accord ou ne soit par ailleurs établie.

Article 25

The position as between the predecessor State and the newly independent State

A treaty which under article 24 is considered as being in force between a newly independent State and the other State party is not by reason only of that fact to be considered as being in force also in the relations between the predecessor State and the newly independent State.

Article 26

Termination, suspension of operation or amendment of the treaty as between the predecessor State and the other State party

1. When under article 24 a treaty is considered as being in force between a newly independent State and the other State party, the treaty:

(a) does not cease to be in force between them by reason only of the fact that it has subsequently been terminated as between the predecessor State and the other State party;

(b) is not suspended in operation as between them by reason only of the fact that it has subsequently been suspended in operation as between the predecessor State and the other State party;

(c) is not amended as between them by reason only of the fact that it has subsequently been amended as between the predecessor State and the other State party.

2. The fact that a treaty has been terminated or, as the case may be, suspended in operation as between the predecessor State and the other State party after the date of the succession of States does not prevent the treaty from being considered to be in force or, as the case may be, in operation as between the newly independent State and the other State party if it is established in accordance with article 24 that they so agreed.

3. The fact that a treaty has been amended as between the predecessor State and the other State party after the date of the succession of States does not prevent the unamended treaty from being considered to be in force under article 24 as between the newly independent State and the other State party, unless it is established that they intended the treaty as amended to apply between them.

Article 25

Situation entre l'Etat prédécesseur et l'Etat nouvellement indépendant

Un traité qui, en application de l'article 24, est considéré comme étant en vigueur entre un Etat nouvellement indépendant et l'autre Etat partie ne doit pas, de ce seul fait, être considéré comme étant également en vigueur dans les relations entre l'Etat prédécesseur et l'Etat nouvellement indépendant.

Article 26

Extinction, suspension ou amendement du traité entre l'Etat prédécesseur et l'autre Etat partie

1. Lorsque, en application de l'article 24, un traité est considéré comme étant en vigueur entre un Etat nouvellement indépendant et l'autre Etat partie, ce traité:

a) ne cesse pas d'être en vigueur entre eux du seul fait qu'il y a ultérieurement été mis fin dans les relations entre l'Etat prédécesseur et l'autre Etat partie;

b) n'est pas suspendu dans les relations entre eux du seul fait qu'il a ultérieurement été suspendu dans les relations entre l'Etat prédécesseur et l'autre Etat partie;

c) n'est pas amendé dans les relations entre eux du seul fait qu'il a ultérieurement été amendé dans les relations entre l'Etat prédécesseur et l'autre Etat partie.

2. Le fait qu'il a été mis fin à un traité ou, selon le cas, que son application a été suspendue dans les relations entre l'Etat prédécesseur et l'autre Etat partie après la date de la succession d'Etats n'empêche pas le traité d'être considéré comme étant en vigueur ou, selon le cas, en application entre l'Etat nouvellement indépendant et l'autre Etat partie s'il est établi, conformément à l'article 24, qu'ils en étaient ainsi convenus.

3. Le fait qu'un traité a été amendé dans les relations entre l'Etat prédécesseur et l'autre Etat partie après la date de la succession d'Etats n'empêche pas le traité non amendé d'être considéré comme étant en vigueur, en application de l'article 24, entre l'Etat nouvellement indépendant et l'autre Etat partie, à moins qu'il ne soit établi que leur intention était de rendre applicable entre eux le traité amendé.

SECTION 4
PROVISIONAL APPLICATION

Article 27

Multilateral treaties

1. If, at the date of the succession of States, a multilateral treaty was in force in respect of the territory to which the succession of States relates and the newly independent State gives notice of its intention that the treaty should be applied provisionally in respect of its territory, that treaty shall apply provisionally between the newly independent State and any party which expressly so agrees or by reason of its conduct is to be considered as having so agreed.

2. Nevertheless, in the case of a treaty which falls within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the consent of all the parties to such provisional application is required.

3. If, at the date of the succession of States, a multilateral treaty not yet in force was being applied provisionally in respect of the territory to which the succession of States relates and the newly independent State gives notice of its intention that the treaty should continue to be applied provisionally in respect of its territory, that treaty shall apply provisionally between the newly independent State and any contracting State which expressly so agrees or by reason of its conduct is to be considered as having so agreed.

4. Nevertheless, in the case of a treaty which falls within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the consent of all the contracting States to such continued provisional application is required.

5. Paragraphs 1 to 4 do not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the newly independent State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 28

Bilateral treaties

A bilateral treaty which at the date of a succession of States was in force or was being provisionally applied in respect of the territory to which the succession of States relates is considered as applying provisionally between the newly independent State and the other State concerned when:

SECTION 4

APPLICATION PROVISOIRE

Article 27

Traités multilatéraux

1. Si, à la date de la succession d'Etats, un traité multilatéral était en vigueur à l'égard du territoire auquel se rapporte la succession d'Etats et si l'Etat nouvellement indépendant fait part de son intention que ce traité soit appliqué à titre provisoire à l'égard de son territoire, le traité s'applique à ce titre entre l'Etat nouvellement indépendant et toute partie qui y consent expressément ou qui, en raison de sa conduite, doit être considérée comme y ayant consenti.

2. Toutefois, dans le cas d'un traité appartenant à la catégorie visée au paragraphe 3 de l'article 17, le consentement de toutes les parties à une telle application provisoire est requis.

3. Si, à la date de la succession d'Etats, un traité multilatéral non encore en vigueur était appliqué à titre provisoire à l'égard du territoire auquel se rapporte la succession d'Etats et si l'Etat nouvellement indépendant fait part de son intention que ce traité continue à être appliqué à titre provisoire à l'égard de son territoire, le traité s'applique à ce titre entre l'Etat nouvellement indépendant et tout Etat contractant qui y consent expressément ou qui, en raison de sa conduite, doit être considéré comme y ayant consenti.

4. Toutefois, dans le cas d'un traité appartenant à la catégorie visée au paragraphe 3 de l'article 17, le consentement de tous les Etats contractants à une telle application provisoire est requis.

5. Les paragraphes 1 à 4 ne s'appliquent pas s'il ressort du traité ou s'il est par ailleurs établi que l'application du traité à l'égard de l'Etat nouvellement indépendant serait incompatible avec l'objet et le but du traité ou changerait radicalement les conditions d'exécution du traité.

Article 28

Traités bilatéraux

Un traité bilatéral qui, à la date d'une succession d'Etats, était en vigueur ou était appliqué à titre provisoire à l'égard du territoire auquel se rapporte la succession d'Etats est considéré comme s'appliquant à titre provisoire entre l'Etat nouvellement indépendant et l'autre Etat intéressé:

- (a) they expressly so agree; or
- (b) by reason of their conduct they are to be considered as having so agreed.

Article 29

Termination of provisional application

1. Unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed, the provisional application of a multilateral treaty under article 27 may be terminated:

(a) by reasonable notice of termination given by the newly independent State or the party or contracting State provisionally applying the treaty and the expiration of the notice; or

(b) in the case of a treaty which falls within the category mentioned in article 17, paragraph 3, by reasonable notice of termination given by the newly independent State or all of the parties or, as the case may be, all of the contracting States and the expiration of the notice.

2. Unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed, the provisional application of a bilateral treaty under article 28 may be terminated by reasonable notice of termination given by the newly independent State or the other State concerned and the expiration of the notice.

3. Unless the treaty provides for a shorter period of its termination or it is otherwise agreed, reasonable notice of termination shall be twelve months' notice from the date on which it is received by the other State or States provisionally applying the treaty.

4. Unless the treaty otherwise provides or it is otherwise agreed, the provisional application of a multilateral treaty under article 27 shall be terminated if the newly independent State gives notice of its intention not to become a party to the treaty.

SECTION 5

NEWLY INDEPENDENT STATES FORMED FROM TWO OR MORE TERRITORIES

Article 30

Newly independent States formed from two or more territories

1. Articles 16 to 29 apply in the case of a newly independent State formed from two or more territories.

- a) s'ils en conviennent expressément; ou
- b) si, en raison de leur conduite, ils doivent être considérés comme en étant ainsi convenus.

Article 29

Fin de l'application provisoire

1. A moins que le traité n'en dispose autrement ou qu'il n'en soit autrement convenu, l'application provisoire d'un traité multilatéral conformément à l'article 27 peut prendre fin:

a) par un préavis raisonnable donné à cet effet par l'Etat nouvellement indépendant ou la partie ou l'Etat contractant qui applique le traité à titre provisoire et à l'expiration de ce préavis; ou

b) dans le cas d'un traité appartenant à la catégorie visée au paragraphe 3 de l'article 17, par un préavis raisonnable donné à cet effet par l'Etat nouvellement indépendant ou toutes les parties ou, selon le cas, tous les Etats contractants et à l'expiration de ce préavis.

2. A moins que le traité n'en dispose autrement ou qu'il n'en soit autrement convenu, l'application provisoire d'un traité bilatéral conformément à l'article 28 peut prendre fin par un préavis raisonnable donné à cet effet par l'Etat nouvellement indépendant ou l'autre Etat intéressé et à l'expiration de ce préavis.

3. A moins que le traité ne prévoie un délai plus court pour y mettre fin ou qu'il n'en soit autrement convenu, le préavis raisonnable pour mettre fin à l'application provisoire est un préavis de douze mois à compter de la date à laquelle il est reçu par l'autre Etat ou les autres Etats qui appliquent le traité à titre provisoire.

4. A moins que le traité n'en dispose autrement ou qu'il n'en soit autrement convenu, l'application provisoire d'un traité multilatéral conformément à l'article 27 prend fin si l'Etat nouvellement indépendant fait part de son intention de ne pas devenir partie au traité.

SECTION 5

ETATS NOUVELLEMENT INDEPENDANTS FORMES DE DEUX OU PLUSIEURS TERRITOIRES

Article 30

Etats nouvellement indépendants formés de deux ou plusieurs territoires

1. Les articles 16 à 29 s'appliquent dans le cas d'un Etat nouvellement indépendant formé de deux ou plusieurs territoires.

2. When a newly independent State formed from two or more territories is considered as or becomes a party to a treaty by virtue of article 17, 18 or 24 and at the date of the succession of States the treaty was in force, or consent to be bound has been given, in respect of one or more, but not all, of those territories, the treaty shall apply in respect of the entire territory of that State unless:

(a) it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the entire territory would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation;

(b) in the case of a multilateral treaty not falling under article 17, paragraph 3, or under article 18, paragraph 4, the notification of succession is restricted to the territory in respect of which the treaty was in force at the date of the succession of States, or in respect of which consent to be bound by the treaty had been given prior to that date;

(c) in the case of a multilateral treaty falling under article 17, paragraph 3, or under article 18, paragraph 4, the newly independent state and the other States parties or, as the case may be, the other contracting States otherwise agree; or

(d) in the case of a bilateral treaty, the newly independent State and the other State concerned otherwise agree.

3. When a newly independent State formed from two or more territories becomes a party to a multilateral treaty under article 19 and by the signature or signatures of the predecessor State or States it had been intended that the treaty should extend to one or more, but not all, of those territories, the treaty shall apply in respect of the entire territory of the newly independent State unless:

(a) it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the entire territory would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation;

(b) in the case of a multilateral treaty not falling under article 19, paragraph 4, the ratification, acceptance or approval of the treaty is restricted to the territory or territories to which it was intended that the treaty should extend; or

(c) in the case of a multilateral treaty falling under article 19, paragraph 4, the newly independent State and the other States parties or, as the case may be, the other contracting States otherwise agree.

2. Lorsqu'un Etat nouvellement indépendant formé de deux ou plusieurs territoires est considéré comme étant partie à un traité ou devient partie à un traité en vertu des articles 17, 18 ou 24 et qu'à la date de la succession d'Etats le traité était en vigueur ou que le consentement à être lié avait été donné à l'égard d'un ou de plusieurs de ces territoires, mais non pas de tous, le traité s'applique à l'égard de l'ensemble du territoire de cet Etat, à moins:

a) qu'il ne ressorte du traité ou qu'il ne soit par ailleurs établi que l'application du traité à l'ensemble du territoire serait incompatible avec l'objet et le but du traité ou changerait radicalement les conditions d'exécution du traité;

b) que, dans le cas d'un traité multilatéral autre que celui qui est visé au paragraphe 3 de l'article 17 ou au paragraphe 4 de l'article 18, la notification de succession ne soit limitée au territoire à l'égard duquel le traité était en vigueur à la date de la succession d'Etats ou à l'égard duquel le consentement à être lié par le traité avait été donné avant cette date;

c) que, dans le cas d'un traité multilatéral visé au paragraphe 3 de l'article 17 ou au paragraphe 4 de l'article 18, l'Etat nouvellement indépendant et les autres Etats parties ou, selon le cas, les autres Etats contractants n'en conviennent autrement; ou

d) que, dans le cas d'un traité bilatéral, l'Etat nouvellement indépendant et l'autre Etat intéressé n'en conviennent autrement.

3. Lorsqu'un Etat nouvellement indépendant formé de deux ou plusieurs territoires devient partie à un traité multilatéral conformément à l'article 19 et que, par la signature de l'Etat ou des Etats prédécesseurs, l'intention de cet Etat ou de ces Etats a été que le traité s'étende à un ou plusieurs de ces territoires, mais non pas à tous, le traité s'applique à l'égard de l'ensemble du territoire de l'Etat nouvellement indépendant, à moins:

a) qu'il ne ressorte du traité ou qu'il ne soit par ailleurs établi que l'application du traité à l'ensemble du territoire serait incompatible avec l'objet et le but du traité ou changerait radicalement les conditions d'exécution du traité;

b) que, dans le cas d'un traité multilatéral autre que celui qui est visé au paragraphe 4 de l'article 19, la ratification, l'acceptation ou l'approbation du traité ne soit limitée au territoire ou aux territoires auxquels l'intention était d'étendre le traité; ou

c) que, dans le cas d'un traité multilatéral visé au paragraphe 4 de l'article 19, l'Etat nouvellement indépendant et les autres Etats parties ou, selon le cas, les autres Etats contractants n'en conviennent autrement.

Part IV**Uniting and separation of States****Article 31***Effects of a uniting of States in respect of treaties in force at the date of the succession of States*

1. When two or more States unite and so form one successor State, any treaty in force at the date of the succession of States in respect of any of them continues in force in respect of the successor State unless:

(a) the successor State and the other State party or States parties otherwise agree; or

(b) it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

2. Any treaty continuing in force in conformity with paragraph 1 shall apply only in respect of the part of the territory of the successor State in respect of which the treaty was in force at the date of the succession of State unless:

(a) in the case of a multilateral treaty not falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State makes a notification that the treaty shall apply in respect of its entire territory;

(b) in the case of a multilateral treaty falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State and the other States parties otherwise agree; or

(c) in the case of a bilateral treaty, the successor State and the other State party otherwise agree.

3. Paragraph 2 (a) does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the entire territory of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 32*Effects of a uniting of States in respect of treaties not in force at the date of the succession of States*

1. Subject to paragraphs 3 and 4, a successor State falling under article 31 may, by making a notification, establish its status as a

Quatrième partie

Unification et séparation d'Etats

Article 31

Effets d'une unification d'Etats à l'égard des traités en vigueur à la date de la succession d'Etats

1. Lorsque deux ou plusieurs Etats s'unissent et forment ainsi un Etat successeur, tout traité qui, à la date de la succession d'Etats, est en vigueur à l'égard de l'un quelconque de ces Etats reste en vigueur à l'égard de l'Etat successeur, à moins :

a) que l'Etat successeur et l'autre Etat partie ou les autres Etats parties n'en conviennent autrement; ou

b) qu'il ne ressorte du traité ou qu'il ne soit par ailleurs établi que l'application du traité à l'égard de l'Etat successeur serait incompatible avec l'objet et le but du traité ou changerait radicalement les conditions d'exécution du traité.

2. Tout traité qui reste en vigueur conformément au paragraphe 1 ne s'applique qu'à l'égard de la partie du territoire de l'Etat successeur à l'égard de laquelle ce traité était en vigueur à la date de la succession d'Etats, à moins :

a) que, dans le cas d'un traité multilatéral n'appartenant pas à la catégorie visée au paragraphe 3 de l'article 17, l'Etat successeur ne donne notification que le traité s'applique à l'égard de l'ensemble de son territoire;

b) que, dans le cas d'un traité multilatéral appartenant à la catégorie visée au paragraphe 3 de l'article 17, l'Etat successeur et les autres Etats parties n'en conviennent autrement; ou

c) que, dans le cas d'un traité bilatéral, l'Etat successeur et l'autre Etat partie n'en conviennent autrement.

3. L'alinéa a) du paragraphe 2 ne s'applique pas s'il ressort du traité ou s'il est par ailleurs établi que l'application du traité à l'égard de l'ensemble du territoire de l'Etat successeur serait incompatible avec l'objet et le but du traité ou changerait radicalement les conditions d'exécution du traité.

Article 32

Effets d'une unification d'Etats à l'égard des traités qui ne sont pas en vigueur à la date de la succession d'Etats

1. Sous réserve des paragraphes 3 et 4, un Etat successeur relevant de l'article 31 peut, par une notification à cet effet, établir sa qualité

contracting State to a multilateral treaty which is not in force if, at the date of the succession of States, any of the predecessor States was a contracting State to the treaty.

2. Subject to paragraphs 3 and 4, a successor State falling under article 31 may, by making a notification, establish its status as a party to a multilateral treaty which enters into force after the date of the succession of States if, at that date, any of the predecessor States was a contracting State to the treaty.

3. Paragraphs 1 and 2 do not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

4. If the treaty is one falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State may establish its status as a party or as a contracting State to the treaty only with the consent of all the parties or of all the contracting States.

5. Any treaty to which the successor State becomes a contracting State or a party in conformity with paragraph 1 or 2 shall apply only in respect of the part of the territory of the successor State in respect of which consent to be bound by the treaty had been given prior to the date of the succession of States unless:

(a) in the case of a multilateral treaty not falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State indicates in its notification made under paragraph 1 or 2 that the treaty shall apply in respect of its entire territory; or

(b) in the case of a multilateral treaty falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State and all the parties or, as the case may be, all the contracting States otherwise agree.

6. Paragraph 5 (a) does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the entire territory of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 33

Effects of a uniting of States in respect of treaties signed by a predecessor State subject to ratification, acceptance or approval

1. Subject to paragraphs 2 and 3, if before the date of the succession of States one of the predecessor States had signed a multilateral treaty

d'Etat contractant à l'égard d'un traité multilatéral qui n'est pas en vigueur si, à la date de la succession d'Etats, l'un quelconque des Etats prédécesseurs était un Etat contractant à l'égard du traité.

2. Sous réserve des paragraphes 3 et 4, un Etat successeur relevant de l'article 31 peut, par une notification à cet effet, établir sa qualité de partie à un traité multilatéral qui entre en vigueur après la date de la succession d'Etats si, à cette date, l'un quelconque des Etats prédécesseurs était un Etat contractant à l'égard du traité.

3. Les paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas s'il ressort du traité ou s'il est par ailleurs établi que l'application du traité à l'égard de l'Etat successeur serait incompatible avec l'objet et le but du traité ou changerait radicalement les conditions d'exécution du traité.

4. Si le traité appartient à la catégorie visée au paragraphe 3 de l'article 17, l'Etat successeur ne peut établir sa qualité, à l'égard du traité, de partie ou d'Etat contractant qu'avec le consentement de toutes les parties ou de tous les Etats contractants.

5. Tout traité à l'égard duquel l'Etat successeur devient Etat contractant ou partie en application du paragraphe 1 ou du paragraphe 2 ne s'applique qu'à l'égard de la partie du territoire de l'Etat successeur pour laquelle le consentement à être lié par le traité a été donné avant la date de la succession d'Etats, à moins :

a) que, dans le cas d'un traité multilatéral n'appartenant pas à la catégorie visée au paragraphe 3 de l'article 17, l'Etat successeur n'indique, dans la notification faite conformément au paragraphe 1 ou au paragraphe 2, que le traité s'applique à l'égard de l'ensemble de son territoire; ou

b) que, dans le cas d'un traité multilatéral appartenant à la catégorie visée au paragraphe 3 de l'article 17, l'Etat successeur et toutes les parties ou, selon le cas, tous les Etats contractants n'en conviennent autrement.

6. L'alinéa a) du paragraphe 5 ne s'applique pas s'il ressort du traité ou s'il est par ailleurs établi que l'application du traité à l'égard de l'ensemble du territoire de l'Etat successeur serait incompatible avec l'objet et le but du traité ou changerait radicalement les conditions d'exécution du traité.

Article 33

Effets d'une unification d'Etats à l'égard des traités signés par un Etat prédécesseur sous réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation

1. Sous réserve des paragraphes 2 et 3, si, avant la date de la succession d'Etats, l'un des Etats prédécesseurs a signé un traité

subject to ratification, acceptance or approval, a successor State falling under article 31 may ratify, accept or approve the treaty as if it had signed that treaty and may thereby become a party or a contracting State to it.

2. Paragraph 1 does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

3. If the treaty is one falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State may become a party or a contracting State to the treaty only with the consent of all the parties or of all the contracting States.

4. Any treaty to which the successor State becomes a party or a contracting State in conformity with paragraph 1 shall apply only in respect of the part of the territory of the successor State in respect of which the treaty was signed by one the predecessor States unless:

(a) in the case of a multilateral treaty not falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State when ratifying, accepting or approving the treaty gives notice that the treaty shall apply in respect of its entire territory;

(b) in the case of a multilateral treaty falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State and all the parties or, as the case may be, all the contracting States otherwise agree.

5. Paragraph 4(a) does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the entire territory of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 34

Succession of States in cases of separation of parts of a State

1. When a part or parts of the territory of a State separate to form one or more States, whether or not the predecessor State continues to exist:

(a) any treaty in force at the date of the succession of States in respect of the entire territory of the predecessor State continues in force in respect of each successor State so formed;

(b) any treaty in force at the date of the succession of States in respect only of that part of the territory of the predecessor State which has become a successor State continues in force in respect of that successor State alone.

multilatéral sous réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation, un Etat successeur relevant de l'article 31 peut ratifier, accepter ou approuver le traité comme s'il l'avait signé et peut devenir ainsi Etat contractant ou partie au traité.

2. Le paragraphe 1 ne s'applique pas s'il ressort du traité ou s'il est par ailleurs établi que l'application du traité à l'égard de l'Etat successeur serait incompatible avec l'objet et le but du traité ou changerait radicalement les conditions d'exécution du traité.

3. Si le traité appartient à la catégorie visée au paragraphe 3 de l'article 17, l'Etat successeur ne peut devenir Etat contractant ou partie au traité qu'avec le consentement de toutes les parties ou de tous les Etats contractants.

4. Tout traité à l'égard duquel l'Etat successeur devient Etat contractant ou partie en application du paragraphe 1 ne s'applique qu'à l'égard de la partie du territoire de l'Etat successeur pour laquelle le traité a été signé par l'un des Etats prédécesseurs, à moins:

a) que, dans le cas d'un traité multilatéral n'appartenant pas à la catégorie visée au paragraphe 3 de l'article 17, l'Etat successeur ne fasse connaître, lorsqu'il ratifie, accepte ou approuve le traité, que le traité s'applique à l'égard de l'ensemble de son territoire; ou

b) que, dans le cas d'un traité multilatéral appartenant à la catégorie visée au paragraphe 3 de l'article 17, l'Etat successeur et toutes les parties ou, selon le cas, tous les Etats contractants n'en conviennent autrement.

5. L'alinéa a) du paragraphe 4 ne s'applique pas s'il ressort du traité ou s'il est par ailleurs établi que l'application du traité à l'égard de l'ensemble du territoire de l'Etat successeur serait incompatible avec l'objet et le but du traité ou changerait radicalement les conditions d'exécution du traité.

Article 34

Succession d'Etats en cas de séparation de parties d'un Etat

1. Lorsqu'une partie ou des parties du territoire d'un Etat s'en séparent pour former un ou plusieurs Etats, que l'Etat prédécesseur continue ou non d'exister:

a) tout traité en vigueur à la date de la succession d'Etats à l'égard de l'ensemble du territoire de l'Etat prédécesseur reste en vigueur à l'égard de chaque Etat successeur ainsi formé;

b) tout traité en vigueur à la date de la succession d'Etats à l'égard uniquement de la partie du territoire de l'Etat prédécesseur qui est devenue un Etat successeur reste en vigueur à l'égard de cet Etat successeur seul.

2. Paragraph 1 does not apply if:
- (a) the States concerned otherwise agree; or
 - (b) it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 35

Position if a State continues after separation of part of its territory

When, after separation of any part of the territory of a State, the predecessor State continues to exist, any treaty which at the date of the succession of States was in force in respect of the predecessor State continues in force in respect of its remaining territory unless:

- (a) the States concerned otherwise agree;
- (b) it is established that the treaty related only to the territory which has separated from the predecessor State; or
- (c) it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the predecessor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

Article 36

Participation in treaties not in force at the date of the succession of States in cases of separation of parts of a State

1. Subject to paragraphs 3 and 4, a successor State falling under article 34, paragraph 1, may, by making a notification, establish its status as a contracting State to a multilateral treaty which is not in force if, at the date of the succession of States, the predecessor State was a contracting State to the treaty in respect of the territory to which the succession of States relates.

2. Subject to paragraphs 3 and 4, a successor State falling under article 34, paragraph 1, may, by making a notification, establish its status as a party to a multilateral treaty which enters into force after the date of the succession of States if at that date the predecessor State was a contracting State to the treaty in respect of the territory to which the succession of States relates.

3. Paragraphs 1 and 2 do not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

2. Le paragraphe 1 ne s'applique pas :

- a) si les Etats intéressés en conviennent autrement ; ou
- b) s'il ressort du traité ou s'il est par ailleurs établi que l'application du traité à l'égard de l'Etat successeur serait incompatible avec l'objet et le but du traité ou changerait radicalement les conditions d'exécution du traité.

Article 35

Cas de l'Etat qui subsiste après séparation d'une partie de son territoire

Lorsque, après séparation de toute partie du territoire d'un Etat, l'Etat prédécesseur continue d'exister, tout traité qui, à la date de la succession d'Etats, était en vigueur à l'égard de l'Etat prédécesseur reste en vigueur à l'égard du reste de son territoire, à moins :

- a) que les Etats intéressés n'en conviennent autrement ;
- b) qu'il ne soit établi que le traité se rapporte uniquement au territoire qui s'est séparé de l'Etat prédécesseur ; ou
- c) qu'il ne ressorte du traité ou qu'il ne soit par ailleurs établi que l'application du traité à l'égard de l'Etat prédécesseur serait incompatible avec l'objet et le but du traité ou changerait radicalement les conditions d'exécution du traité.

Article 36

Participation à des traités qui ne sont pas en vigueur à la date de la succession d'Etats, en cas de séparation de parties d'un Etat

1. Sous réserve des paragraphes 3 et 4, un Etat successeur relevant du paragraphe 1 de l'article 34 peut, par une notification à cet effet, établir sa qualité d'Etat contractant à l'égard d'un traité multilatéral qui n'est pas en vigueur si, à la date de la succession d'Etats, l'Etat prédécesseur était un Etat contractant à l'égard du traité en ce qui concerne le territoire auquel se rapporte la succession d'Etats.

2. Sous réserve des paragraphes 3 et 4, un Etat successeur relevant du paragraphe 1 de l'article 34 peut, par une notification à cet effet, établir sa qualité de partie à un traité multilatéral qui entre en vigueur après la date de la succession d'Etats si, à cette date, l'Etat prédécesseur était un Etat contractant à l'égard du traité en ce qui concerne le territoire auquel se rapporte la succession d'Etats.

3. Les paragraphes 1 et 2 ne s'appliquent pas s'il ressort du traité ou s'il est par ailleurs établi que l'application du traité à l'égard de l'Etat successeur serait incompatible avec l'objet et le but du traité ou changerait radicalement les conditions d'exécution du traité.

4. If the treaty is one falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State may establish its status as a party or as a contracting State to the treaty only with the consent of all the parties or of all the contracting States.

Article 37

Participation in cases of separation of parts of a State in treaties signed by the predecessor State subject to ratification, acceptance or approval

1. Subject to paragraphs 2 and 3, if before the date of the succession of States the predecessor State had signed a multilateral treaty subject to ratification, acceptance or approval and the treaty, if it had been in force at that date, would have applied in respect of the territory to which the succession of States relates, a successor State falling under article 34, paragraph 1, may ratify, accept or approve the treaty as if it had signed that treaty and may thereby become a party or a contracting State to it.

2. Paragraph 1 does not apply if it appears from the treaty or is otherwise established that the application of the treaty in respect of the successor State would be incompatible with the object and purpose of the treaty or would radically change the conditions for its operation.

3. If the treaty is one falling within the category mentioned in article 17, paragraph 3, the successor State may become a party or a contracting State to the treaty only with the consent of all the parties or of all the contracting States.

Article 38

Notifications

1. Any notification under articles 31, 32 or 36 shall be made in writing.

2. If the notification is not signed by the Head of State, Head of Government or Minister for Foreign Affairs, the representative of the State communicating it may be called upon to produce full powers.

3. Unless the treaty otherwise provides, the notification shall:
(a) be transmitted by the successor State to the depositary, or, if there is no depositary, to the parties or the contracting States;
(b) be considered to be made by the successor State on the date on which it is received by the depositary or, if there is no depositary, on

4. Si le traité appartient à la catégorie visée au paragraphe 3 de l'article 17, l'Etat successeur ne peut établir, à l'égard du traité, sa qualité de partie ou d'Etat contractant qu'avec le consentement de toutes les parties ou de tous les Etats contractants.

Article 37

Participation à des traités signés par l'Etat prédécesseur sous réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation, en cas de séparation de parties d'un Etat

1. Sous réserve des paragraphes 2 et 3, si, avant la date de la succession d'Etats, l'Etat prédécesseur a signé un traité multilatéral sous réserve de ratification, d'acceptation ou d'approbation et si, au cas où il aurait été en vigueur à cette date, le traité se serait appliqué à l'égard du territoire auquel se rapporte la succession d'Etats, un Etat successeur relevant du paragraphe 1 de l'article 34 peut ratifier, accepter ou approuver le traité comme s'il avait signé ce traité, et peut devenir ainsi Etat contractant ou partie au traité.

2. Le paragraphe 1 ne s'applique pas s'il ressort du traité ou s'il est par ailleurs établi que l'application du traité à l'égard de l'Etat successeur serait incompatible avec l'objet et le but du traité ou changerait radicalement les conditions d'exécution du traité.

3. Si le traité appartient à la catégorie visée au paragraphe 3 de l'article 17, l'Etat successeur ne peut devenir Etat contractant ou partie au traité qu'avec le consentement de toutes les parties ou de tous les Etats contractants.

Article 38

Notifications

1. Une notification en vertu des articles 31, 32 ou 36 doit être faite par écrit.

2. Si la notification n'est pas signée par le chef de l'Etat, le chef du gouvernement ou le ministre des affaires étrangères, le représentant de l'Etat qui en fait la communication peut être invité à produire ses pleins pouvoirs.

3. A moins que le traité n'en dispose autrement, la notification:

- a) est transmise par l'Etat successeur au dépositaire ou, s'il n'y a pas de dépositaire, aux parties ou aux Etats contractants;
- b) est considérée comme ayant été faite par l'Etat successeur à la date à laquelle elle est reçue par le dépositaire ou, s'il n'y a pas de

the date on which it is received by all the parties or, as the case may be, by all the contracting States.

4. Paragraph 3 does not affect any duty that the depositary may have, in accordance with the treaty or otherwise, to inform the parties or the contracting States of the notification or any communication made in connection therewith by the successor State.

5. Subject to the provisions of the treaty, such notification or communication shall be considered as received by the State for which it is intended only when the latter State has been informed by the depositary.

Part V

Miscellaneous provisions

Article 39

Cases of State responsibility and outbreak of hostilities

The provisions of the present Convention shall not prejudice any question that may arise in regard to the effects of a succession of States in respect of a treaty from the international responsibility of a State or from the outbreak of hostilities between States.

Article 40

Cases of military occupation

The provisions of the present Convention shall not prejudice any question that may arise in regard to a treaty from the military occupation of a territory.

Part VI

Settlement of disputes

Article 41

Consultation and negotiation

If a dispute regarding the interpretation or application of the present Convention arises between two or more Parties to the Convention, they shall, upon the request of any of them, seek to resolve it by a process of consultation and negotiation.

dépositaire, à la date à laquelle elle est reçue par toutes les parties ou, selon le cas, par tous les Etats contractants.

4. Le paragraphe 3 n'affecte aucune des obligations que le dépositaire peut avoir, conformément au traité ou autrement, d'informer les parties ou les Etats contractants de la notification ou de toute communication y relative faite par l'Etat successeur.

5. Sous réserve des dispositions du traité, la notification ou la communication n'est considérée comme ayant été reçue par l'Etat auquel elle est destinée qu'à partir du moment où cet Etat en a été informé par le dépositaire.

Cinquième partie

Dispositions diverses

Article 39

Cas de responsabilité d'un Etat ou d'ouverture d'hostilités

Les dispositions de la présente Convention ne préjugent aucune question qui pourrait se poser à propos des effets d'une succession d'Etats à l'égard d'un traité en raison de la responsabilité internationale d'un Etat ou de l'ouverture d'hostilités entre Etats.

Article 40

Cas d'occupation militaire

Les dispositions de la présente Convention ne préjugent aucune question qui pourrait se poser à propos d'un traité du fait de l'occupation militaire d'un territoire.

Sixième partie

Règlement des différends

Article 41

Consultation et négociation

Si un différend concernant l'interprétation ou l'application de la présente Convention surgit entre deux ou plusieurs Parties à celle-ci, lesdites Parties s'efforcent, à la demande de l'une quelconque d'entre elles, de le résoudre par un processus de consultation et de négociation.

Article 42

Conciliation

If the dispute is not resolved within six months of the date on which the request referred to in article 41 has been made, any party to the dispute may submit it to the conciliation procedure specified in the Annex to the present Convention by submitting a request to that effect to the Secretary-General of the United Nations and informing the other party or parties to the dispute of the request.

Article 43

Judicial settlement and arbitration

Any State at the time of signature or ratification of the present Convention or accession thereto or at any time thereafter, may, by notification to the depositary, declare that, where a dispute has not been resolved by the application of the procedures referred to in articles 41 and 42, that dispute may be submitted for a decision to the International Court of Justice by a written application of any party to the dispute, or in the alternative to arbitration, provided that the other party to the dispute has made a like declaration.

Article 44

Settlement by common consent

Notwithstanding articles 41, 42 and 43, if a dispute regarding the interpretation or application of the present Convention arises between two or more Parties to the Convention, they may by common consent agree to submit it to the International Court of Justice, or to arbitration, or to any other appropriate procedure for the settlement of disputes.

Article 45

Other provisions in force for the settlement of disputes

Nothing in articles 41 to 44 shall affect the rights or obligations of the Parties to the present Convention under any provisions in force binding them with regard to the settlement of disputes.

Article 42

Conciliation

Si le différend n'est pas résolu dans un délai de six mois à compter de la date à laquelle la demande visée à l'article 41 a été faite, toute partie au différend peut soumettre celui-ci à la procédure de conciliation indiquée dans l'Annexe de la présente Convention en adressant une demande à cet effet au Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies et en informant de cette demande l'autre Etat partie ou les autres parties au différend.

Article 43

Règlement judiciaire et arbitrage

Tout Etat peut, au moment où il signe ou ratifie la présente Convention ou lorsqu'il y adhère ou à tout moment par la suite, déclarer, par une notification adressée au dépositaire, que si un différend n'a pas été résolu par l'application des procédures indiquées dans les articles 41 et 42, ce différend peut être soumis à la décision de la Cour internationale de Justice au moyen d'une requête faite par toute partie au différend, ou bien à l'arbitrage, à condition que l'autre partie au différend ait fait une déclaration analogue.

Article 44

Règlement par un accord commun

Nonobstant les articles 41, 42 et 43, si un différend concernant l'interprétation ou l'application de la présente Convention surgit entre deux ou plusieurs Parties à celle-ci, lesdites Parties peuvent décider d'un commun accord de soumettre ce différend à la Cour internationale de Justice, ou à l'arbitrage, ou à toute autre procédure appropriée de règlement des différends.

Article 45

Autres dispositions en vigueur pour le règlement des différends

Rien dans les articles 41 à 44 n'affecte les droits ou les obligations des Parties à la présente Convention découlant de toute disposition en vigueur entre elles concernant le règlement des différends.

Part VII**Final provisions**

Article 46

Signature

The present Convention shall be open for signature by all States until 28 February 1979 at the Federal Ministry for Foreign Affairs of the Republic of Austria, and subsequently, until 31 August 1979, at United Nations Headquarters in New York.

Article 47

Ratification

The present Convention is subject to ratification. The instruments of ratification shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 48

Accession

The present Convention shall remain open for accession by any State. The instruments of accession shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

Article 49

Entry into force

1. The present Convention shall enter into force on the thirtieth day following the date of deposit of the fifteenth instrument of ratification or accession.
2. For each State ratifying or acceding to the Convention after the deposit of the fifteenth instrument of ratification or accession, the Convention shall enter into force on the thirtieth day after deposit by such State of its instrument of ratification or accession.

Septième partie

Dispositions finales

Article 46

Signature

La présente Convention sera ouverte à la signature de tous les Etats, de la manière suivante: jusqu'au 28 février 1979, au Ministère fédéral des affaires étrangères de la République d'Autriche et ensuite jusqu'au 31 août 1979 au Siège de l'Organisation des Nations Unies à New York.

Article 47

Ratification

La présente Convention sera soumise à ratification. Les instruments de ratification seront déposés auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 48

Adhésion

La présente Convention restera ouverte à l'adhésion de tout Etat. Les instruments d'adhésion seront déposés auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

Article 49

Entrée en vigueur

1. La présente Convention entrera en vigueur le trentième jour qui suivra la date du dépôt du quinzième instrument de ratification ou d'adhésion.

2. Pour chacun des Etats qui ratifieront la Convention ou y adhéreront après le dépôt du quinzième instrument de ratification ou d'adhésion, la Convention entrera en vigueur le trentième jour après le dépôt par cet Etat de son instrument de ratification ou d'adhésion.

Article 50

Authentic texts

The original of the present Convention, of which the Arabic, Chinese, English, French, Russian and Spanish texts are equally authentic, shall be deposited with the Secretary-General of the United Nations.

IN WITNESS WHEREOF the undersigned Plenipotentiaries, being duly authorized thereto by their respective Governments, have signed the present Convention.

DONE at Vienna, this twenty-third day of August, one thousand nine hundred and seventy-eight.

Annex

1. A list of conciliators consisting of qualified jurists shall be drawn up and maintained by the Secretary-General of the United Nations. To this end, every State which is a Member of the United Nations or a Party to the present Convention shall be invited to nominate two conciliators, and the names of the persons so nominated shall constitute the list. The term of a conciliator, including that of any conciliator nominated to fill a casual vacancy, shall be five years and may be renewed. A conciliator whose term expires shall continue to fulfil any function for which he shall have been chosen under the following paragraph.

2. When a request has been made to the Secretary-General under article 42, the Secretary-General shall bring the dispute before a conciliation commission constituted as follows:

The State or States constituting one of the parties to the dispute shall appoint:

(a) one conciliator of the nationality of that State or of one of those States, who may or may not be chosen from the list referred to in paragraph 1; and

(b) one conciliator not of the nationality of that State or of any of those States, who shall be chosen from the list.

The State or States constituting the other party to the dispute shall appoint two conciliators in the same way. The four conciliators

Article 50

Textes authentiques

L'original de la présente Convention, dont les textes anglais, arabe, chinois, espagnol, français et russe sont également authentiques, sera déposé auprès du Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies.

EN FOI DE QUOI les plénipotentiaires soussignés, dûment autorisés par leurs gouvernements respectifs, ont signé la présente Convention.

FAIT à Vienne, le vingt-trois août mil neuf cent soixante-dix-huit.

Annexe

1. Le Secrétaire général de l'Organisation des Nations Unies dresse et tient une liste de conciliateurs composée de juristes qualifiés. A cette fin, tout Etat Membre de l'Organisation des Nations Unies ou Partie à la présente Convention est invité à désigner deux conciliateurs et les noms de personnes ainsi désignées composeront la liste. La désignation des conciliateurs, y compris ceux qui sont désignés pour remplir une vacance fortuite, est faite pour une période de cinq ans renouvelable. A l'expiration de la période pour laquelle ils auront été désignés, les conciliateurs continueront à exercer les fonctions pour lesquelles ils auront été choisis conformément au paragraphe suivant.

2. Lorsqu'une demande est soumise au Secrétaire général conformément à l'article 42, le Secrétaire général porte le différend devant une commission de conciliation composée comme suit:

L'Etat ou les Etats constituant une des parties au différend nomment:

a) un conciliateur de la nationalité de cet Etat ou de l'un de ces Etats, choisi ou non sur la liste visée au paragraphe 1; et

b) un conciliateur n'ayant pas la nationalité de cet Etat ou de l'un de ces Etats, choisi sur la liste.

L'Etat ou les Etats constituant l'autre partie au différend nomment deux conciliateurs de la même manière. Les quatre conciliateurs

chosen by the parties shall be appointed within sixty days following the date on which the Secretary-General receives the request.

The four conciliators shall, within sixty days following the date of the appointment of the last of them, appoint a fifth conciliator chosen from the list, who shall be chairman.

If the appointment of the Chairman or of any of the other conciliators has not been made within the period prescribed above for such appointment, it shall be made by the Secretary-General within sixty days following the expiry of that period. The appointment of the Chairman may be made by the Secretary-General either from the list or from the membership of the International Law Commission. Any of the periods within which appointments must be made may be extended by agreement between the parties to the dispute.

Any vacancy shall be filled in the manner prescribed for the initial appointment.

3. The Conciliation Commission shall decide its own procedure. The Commission, with the consent of the parties to the dispute, may invite any Party to the present Convention to submit to it its views orally or in writing. Decisions and recommendations of the Commission shall be made by a majority vote of the five members.

4. The Commission may draw the attention of the parties to the dispute to any measures which might facilitate an amicable settlement.

5. The Commission shall hear the parties, examine the claims and objections, and make proposals to the parties with a view to reaching an amicable settlement of the dispute.

6. The Commission shall report within twelve months of its constitution. Its report shall be deposited with the Secretary-General and transmitted to the parties to the dispute. The report of the Commission, including any conclusions stated therein regarding the facts or questions of law, shall not be binding upon the parties and it shall have no other character than that of recommendations submitted for the consideration of the parties in order to facilitate an amicable settlement of the dispute.

7. The Secretary-General shall provide the Commission with such assistance and facilities as it may require. The expenses of the Commission shall be borne by the United Nations.

choisis par les parties doivent être nommés dans un délai de soixante jours à compter de la date à laquelle le Secrétaire général reçoit la demande.

Dans les soixante jours qui suivent la date de la nomination du dernier d'entre eux, les quatre conciliateurs en nomment un cinquième, choisi sur la liste, qui sera président.

Si la nomination du président ou de l'un quelconque des autres conciliateurs n'intervient pas dans le délai prescrit ci-dessus pour cette nomination, elle sera faite par le Secrétaire général dans les soixante jours qui suivent l'expiration de ce délai. Le Secrétaire général peut désigner comme président soit l'une des personnes inscrites sur la liste, soit un des membres de la Commission du droit international. L'un quelconque des délais dans lesquels les nominations doivent être faites peut être prorogé par accord des parties au différend.

Toute vacance doit être remplie de la façon spécifiée pour la nomination initiale.

3. La Commission de conciliation arrête elle-même sa procédure. La Commission, avec le consentement des parties au différend, peut inviter toute Partie à la présente Convention à lui soumettre ses vues oralement ou par écrit. Les décisions et les recommandations de la Commission sont adoptées à la majorité des voix de ses cinq membres.

4. La Commission peut signaler à l'attention des parties au différend toute mesure susceptible de faciliter un règlement amiable.

5. La Commission entend les parties, examine les prétentions et les objections et fait des propositions aux parties en vue de les aider à parvenir à un règlement amiable du différend.

6. La Commission fait rapport dans les douze mois qui suivent sa constitution. Son rapport est déposé auprès du Secrétaire général et communiqué aux parties au différend. Le rapport de la Commission, y compris toutes conclusions y figurant sur les faits ou sur les points de droit, ne lie pas les parties et n'est rien de plus que l'énoncé de recommandations soumises à l'examen des parties en vue de faciliter un règlement amiable du différend.

7. Le Secrétaire général fournit à la Commission l'assistance et les facilités dont elle peut avoir besoin. Les dépenses de la Commission sont supportées par l'Organisation des Nations Unies.

Het Verdrag is in overeenstemming met artikel 46 ondertekend voor de volgende Staten:

Angola	23 augustus 1978
Brazilië	23 augustus 1978
Chili	23 augustus 1978
Ethiopië	23 augustus 1978
Ivoorkust	23 augustus 1978
Madagascar	23 augustus 1978
Niger	23 augustus 1978
Senegal	23 augustus 1978
Soedan	23 augustus 1978
Uruguay	23 augustus 1978
de Staat Vaticaanstad	23 augustus 1978
Zaire	23 augustus 1978
Peru	30 augustus 1978
Pakistan	10 januari 1979
Joegoslavië	6 februari 1979
Irak	23 mei 1979
Polen	16 augustus 1979
de Duitse Democratische Republiek	22 augustus 1979
Tsjechoslowakije	30 augustus 1979
Paraguay	31 augustus 1979

C. VERTALING

Verdrag van Wenen inzake Statenopvolging met betrekking tot verdragen

De Staten die Partij bij dit Verdrag zijn,

Overwegende dat de internationale gemeenschap als gevolg van het dekolonisatieproces grondig is veranderd,

Tevens overwegende dat andere factoren in de toekomst kunnen leiden tot gevallen van statenopvolging,

Gezien deze omstandigheden overtuigd van de noodzaak van codificatie en voortgaande ontwikkeling van de regels inzake statenopvolging met betrekking tot verdragen als middel ter verzekering van grote rechtszekerheid in de internationale betrekkingen,

Vaststellend dat de beginselen van vrije instemming, goede trouw en *pacta sunt servanda* algemeen worden erkend,

Benadrukkend dat de consistente naleving van algemene multilaterale verdragen die betrekking hebben op de codificatie en de voort-

gaande ontwikkeling van het volkenrecht, en die waarvan het voorwerp en doel van belang zijn voor de internationale gemeenschap in haar geheel, van bijzondere betekenis is voor de versterking van vrede en internationale samenwerking,

Indachtig de beginselen van het volkenrecht, neergelegd in het Handvest van de Verenigde Naties, zoals de beginselen van de gelijke rechten en zelfbeschikking van volkeren, van de soevereine gelijkheid en onafhankelijkheid van alle Staten, van niet-inmenging in de binnenlandse aangelegenheden van Staten, van het verbod van het dreigen met of het gebruik van geweld en van de universele eerbiediging en inachtneming van de mensenrechten en fundamentele vrijheden voor allen,

In herinnering roepend dat respect voor de territoriale integriteit en politieke onafhankelijkheid van elke Staat krachtens het Handvest van de Verenigde Naties wordt vereist,

Gezien de bepalingen van het Verdrag van Wenen inzake verdragenrecht van 1969,

Tevens gezien het bepaalde in artikel 73 van dit Verdrag,

Bevestigend dat andere vraagstukken ten aanzien van het verdragenrecht dan die welke voortvloeien uit een statenopvolging, worden geregeld door de desbetreffende regels van het volkenrecht, met inbegrip van die regels van internationaal gewoonterecht welke zijn neergelegd in het Verdrag van Wenen inzake verdragenrecht van 1969,

Bevestigend dat de regels van internationale gewoonterecht van toepassing blijven op de vraagstukken die niet door de bepalingen van dit Verdrag worden geregeld,

Zijn als volgt overeengekomen:

DEEL I

ALGEMENE BEPALINGEN

Artikel I

Reikwijdte van dit Verdrag

Dit Verdrag is van toepassing op de gevolgen van een opvolging van Staten met betrekking tot verdragen tussen Staten.

Artikel 2

Gebruikte termen

1. Voor de toepassing van dit Verdrag betekent
 - a) „verdrag”: een internationale overeenkomst gesloten tussen Staten in schriftelijke vorm en beheerst door het volkenrecht, hetzij nedergelegd in een enkele akte, hetzij in twee of meer samenhangende akten en ongeacht haar bijzondere benaming;
 - b) „statenopvolging”: de vervanging van de ene Staat door de andere Staat in de verantwoordelijkheid voor de internationale betrekkingen van gebied;
 - c) „Voorgangerstaat”: de Staat die vervangen is door een andere Staat bij statenopvolging;
 - d) „Opvolgerstaat”: de Staat die de plaats van een andere Staat heeft ingenomen bij Statenopvolging;
 - e) „datum van de statenopvolging”: de datum waarop de Opvolgerstaat de plaats van de Voorgangerstaat heeft ingenomen in de verantwoordelijkheid voor de internationale betrekkingen van het gebied waarop de statenopvolging betrekking heeft;
 - f) „nieuw-onafhankelijke Staat”: een Opvolgerstaat waarvan het grondgebied onmiddellijk voorafgaande aan de datum van statenopvolging een afhankelijk gebied was waarvoor de voorganger verantwoordelijk was voor de internationale betrekkingen;
 - g) „verklaring van voortgezette gebondenheid”: met betrekking tot een multilateraal verdrag elke kennisgeving, ongeacht de bewoording of de benaming ervan, die door een Opvolgerstaat is gedaan en waarin deze verklaart zich door het verdrag gebonden te achten;
 - h) „volmacht”: met betrekking tot een verklaring van voortgezette gebondenheid of elke andere kennisgeving ingevolge dit Verdrag een document dat van de bevoegde autoriteit van een Staat uitgaat en waarin één of meer personen worden aangewezen om de Staat te vertegenwoordigen bij het doen van de verklaring van voortgezette gebondenheid of, al naar gelang het geval, de kennisgeving;
 - i) „bekrachtiging”, „aanvaarding” en „goedkeuring”: in elk der gevallen de internationale handeling van die naam, waarbij een Staat op internationaal vlak zijn instemming betuigt door een verdrag gebonden te worden;
 - j) „voorbehoud”: een eenzijdige verklaring, ongeacht de bewoording of benaming, die door een Staat wordt afgelegd wanneer deze een verdrag ondertekent, bekrachtigt, aanvaardt of goedkeurt of ertoe toetreedt of een verklaring van voortgezette gebondenheid met betrekking tot een verdrag aflegt, waarmee deze Staat beoogt het rechtsgevolg van zekere bepalingen van het verdrag in de toepassing daarvan met betrekking tot deze Staat uit te sluiten of te wijzigen,
 - k) „verdragsluitende Staat”: een Staat die heeft ingestemd door

een verdrag gebonden te worden, ongeacht of het verdrag in werking is getreden;

l) „partij”: een Staat die heeft ingestemd door een verdrag gebonden te worden en waarvoor het verdrag in werking is getreden;

m) „andere Staat partij bij het verdrag”: met betrekking tot een Opvolgerstaat een partij, niet zijnde de Voorgangerstaat, bij een verdrag dat van kracht is op de datum van statenopvolging ten aanzien van het gebied waarop de statenopvolging betrekking heeft;

n) „internationale organisatie”: een intergouvernementele organisatie;

2. De bepalingen van het eerste lid betreffende de in dit Verdrag gebruikte termen laten het gebruik van deze termen of de daaraan gehechte betekenis in het interne recht van elke Staat onverlet.

Artikel 3

Kwesties die niet vallen binnen het kader van dit Verdrag

Het feit dat dit Verdrag niet van toepassing is op de gevolgen van statenopvolging met betrekking tot internationale overeenkomsten die tussen Staten en andere volkenrechtelijke subjecten zijn gesloten, of met betrekking tot internationale overeenkomsten niet in schriftelijke vorm, doet geen afbreuk aan:

a) de toepassing in zulke gevallen van alle in dit Verdrag vastgelegde regels waaraan zij onafhankelijk van dit Verdrag krachtens het volkenrecht zijn onderworpen;

b) de toepassing van dit Verdrag tussen Staten op de gevolgen van statenopvolging met betrekking tot internationale overeenkomsten waarbij andere subjecten van volkenrecht eveneens partij zijn.

Artikel 4

Verdragen tot oprichting van internationale organisaties en verdragen die binnen een internationale organisatie zijn aangenomen

Dit Verdrag is van toepassing op de gevolgen van statenopvolging met betrekking tot:

a) elk verdrag dat de oprichtingsakte van een internationale organisatie is, zonder de regels betreffende de verwerving van het lidmaatschap en zonder enige andere ter zake dienende regels van de organisatie aan te tasten;

b) elk verdrag dat binnen een internationale organisatie is aangenomen, zonder enige ter zake dienende regels van de organisatie aan te tasten.

Artikel 5

Verplichtingen die onafhankelijk van een verdrag door het volkenrecht zijn opgelegd

Het feit dat ingevolge de toepassing van dit Verdrag een verdrag niet geacht wordt van kracht te zijn voor een Staat ontslaat deze Staat niet van de plicht alle in het verdrag vastgelegde verplichtingen waaraan deze Staat krachtens het volkenrecht onafhankelijk van het verdrag is onderworpen, na te komen.

Artikel 6

Gevalen van statenopvolging voorzien in dit Verdrag

Dit Verdrag is uitsluitend van toepassing op de gevolgen van statenopvolging die geschiedt in overeenstemming met het volkenrecht en, in het bijzonder, met de in het Handvest van de Verenigde Naties neergelegde beginselen van het volkenrecht.

Artikel 7

Toepassing van dit Verdrag met betrekking tot de tijd

1. Behoudens de toepassing van elk van de in dit Verdrag vervatte regels waaraan de gevolgen van statenopvolging onafhankelijk van dit Verdrag zouden zijn onderworpen krachtens het volkenrecht, is dit Verdrag uitsluitend van toepassing met betrekking tot statenopvolging die heeft plaatsgevonden na de inwerkingtreding van dit Verdrag, tenzij anders is overeengekomen.

2. Een Opvolgerstaat kan, op het tijdstip waarop deze zijn instemming om door dit Verdrag gebonden te worden tot uitdrukking brengt, of op een later tijdstip, verklaren de bepalingen van het Verdrag te zullen toepassen op zijn eigen statenopvolging die heeft plaatsgevonden vóór de inwerkingtreding van dit Verdrag in relatie tot elke andere verdragsluitende Staat of Staat partij bij dit Verdrag die een verklaring aflegt, waarin de verklaring van de Opvolgerstaat wordt aanvaard. Bij de inwerkingtreding van dit Verdrag tussen de Staten die die verklaringen hebben afgelegd, of bij het afleggen van de verklaring van aanvaarding, welke hiervan het laatst plaatsvindt, zijn de bepalingen van dit Verdrag van toepassing op de gevolgen van de statenopvolging met ingang van de datum van die statenopvolging.

3. Een Opvolgerstaat kan, op het tijdstip van ondertekening of van het tot uitdrukking brengen van zijn instemming door dit Verdrag gebonden te worden, verklaren de bepalingen van dit Verdrag voorlopig te zullen toepassen met betrekking tot zijn eigen statenopvolging

die heeft plaatsgevonden vóór de inwerkingtreding van dit Verdrag in relatie tot elke andere ondertekenende of verdragsluitende Staat die verklaart de verklaring van de Opvolgerstaat te aanvaarden; bij het afleggen van de verklaring van aanvaarding zijn die bepalingen tussen die beide Staten voorlopig van toepassing op de gevolgen van de statenopvolging met ingang van de datum van de statenopvolging.

4. Elke verklaring die in overeenstemming met het tweede of derde lid wordt afgelegd, dient vervat te zijn in een schriftelijke kennisgeving aan de depositaris, die de Partijen en de Staten die gerechtigd zijn Partij bij dit Verdrag te worden, in kennis stelt van de hem toegezonden mededeling en van de termen ervan.

Artikel 8

Overeenkomsten inzake de overdracht van verdragsverplichtingen of -rechten van een Voorgangerstaat op een Opvolgerstaat

1. De verplichtingen of rechten van een Voorgangerstaat ingevolge verdragen, die met betrekking tot een gebied van kracht zijn op de datum van statenopvolging, worden geen verplichtingen of rechten van de Opvolgerstaat jegens andere Staten, die partij bij deze verdragen zijn, door het enkele feit dat de Voorgangerstaat en de Opvolgerstaat een overeenkomst hebben gesloten waarin wordt bepaald dat dergelijke verplichtingen of rechten overgaan op de Opvolgerstaat.

2. Ondanks het sluiten van een dergelijke overeenkomst worden de gevolgen van een statenopvolging met betrekking tot verdragen die op het tijdstip van die statenopvolging van kracht waren ten aanzien van het gebied in kwestie door dit Verdrag beheerst.

Artikel 9

Eenzijdige verklaring van een Opvolgerstaat met betrekking tot verdragen van de Voorgangerstaat

1. Verplichtingen of rechten ingevolge verdragen die met betrekking tot een gebied van kracht zijn op de datum van statenopvolging worden geen verplichtingen of rechten van de Opvolgerstaat of van andere Staten, die partij bij deze verdragen zijn, door het enkele feit dat de Opvolgerstaat een eenzijdige verklaring heeft afgelegd die voorziet in het van-kracht-blijven van de verdragen op zijn grondgebied.

2. In een dergelijk geval worden de gevolgen van de statenopvolging met betrekking tot verdragen die, op het tijdstip van die

statenopvolging, van kracht waren op het gebied in kwestie door dit Verdrag beheerst.

Artikel 10

Verdragen die voorzien in deelneming door een Opvolgerstaat

1. Wanneer een verdrag bepaalt dat, in het geval van statenopvolging, een Opvolgerstaat de mogelijkheid heeft zich partij bij het verdrag te beschouwen, kan deze Staat kennis geven van zijn opvolging met betrekking tot het verdrag in overeenstemming met de bepalingen van dat verdrag of, indien dergelijke bepalingen ontbreken, in overeenstemming met de bepalingen van dit Verdrag.

2. Indien een verdrag bepaalt dat, in het geval van statenopvolging, een Opvolgerstaat geacht wordt partij te zijn bij het verdrag, wordt deze bepaling alleen als zodanig van kracht, indien de Opvolgerstaat uitdrukkelijk schriftelijk aanvaardt als zodanig te worden beschouwd.

3. In de gevallen vallend onder het eerste of tweede lid wordt een Opvolgerstaat die zijn instemming vastlegt partij bij het verdrag te zijn, geacht partij bij het verdrag te zijn met ingang van de datum van statenopvolging, tenzij in het verdrag anders wordt bepaald of anders is overeengekomen.

Artikel 11

Grensregime

Statenopvolging is niet als zodanig van invloed op:

- a) een bij verdrag vastgestelde grens; of
- b) verplichtingen en rechten bij verdrag gevestigd en betrekking hebbend op het regime van een grens.

Artikel 12

Andere territoriale regimes

1. Statenopvolging is niet als zodanig van invloed op:

- a) verplichtingen met betrekking tot het gebruik van grondgebied of op beperkingen van het gebruik ervan, vastgesteld bij verdrag ten behoeve van grondgebied van een vreemde Staat en geacht te zijn verbonden aan de grondgebieden in kwestie;
- b) rechten die bij verdrag zijn vastgesteld ten behoeve van grondgebied en betrekking hebben op het gebruik, of op beperkingen van het gebruik, van grondgebied van een vreemde Staat en worden geacht te zijn verbonden aan de grondgebieden in kwestie.

2. Statenopvolging is niet als zodanig van invloed op:

a) verplichtingen met betrekking tot het gebruik van grondgebied of op beperkingen van het gebruik ervan, vastgesteld bij verdrag ten behoeve van een groep Staten of van alle Staten en geacht te zijn verbonden aan dat grondgebied;

b) rechten die bij verdrag zijn vastgesteld ten behoeve van een groep Staten of van alle Staten en betrekking hebben op het gebruik van grondgebied, of op beperkingen van het gebruik ervan en worden geacht te zijn verbonden aan dat grondgebied.

3. De bepalingen van dit artikel zijn niet van toepassing op verdragsverplichtingen van de Voorgangerstaat die voorzien in de vestiging van buitenlandse militaire bases op het grondgebied waarop de statenopvolging betrekking heeft.

Artikel 13

Dit Verdrag en de permanente soevereiniteit over natuurlijke rijkdommen en hulpbronnen

Niets in dit Verdrag maakt inbreuk op de volkenrechtelijke beginselen die de permanente soevereiniteit van elk volk en elke Staat over zijn natuurlijke rijkdommen en hulpbronnen bevestigen.

Artikel 14

Vraagstukken met betrekking tot de geldigheid van een verdrag

Niets in dit Verdrag wordt geacht in enig opzicht vooruit te lopen op enig vraagstuk met betrekking tot de geldigheid van een verdrag.

DEEL II

OPVOLGING MET BETREKKING TOT EEN DEEL VAN HET GRONDGEBIED

Artikel 15

Opvolging met betrekking tot een deel van het grondgebied

Wanneer een deel van het grondgebied van een Staat, of een gebied waarvoor een Staat verantwoordelijk is voor de buitenlandse betrekkingen dat geen deel uitmaakt van het grondgebied van die Staat, deel wordt van het grondgebied van een andere Staat:

a) houden verdragen van de Voorgangerstaat op van kracht te zijn ten aanzien van het gebied waarop de statenopvolging betrekking heeft, met ingang van de datum van de statenopvolging; en

b) treden verdragen van de Opvolgerstaat in werking ten aanzien van het gebied waarop de statenopvolging betrekking heeft, met ingang van de datum van de statenopvolging, tenzij uit het verdrag blijkt of op andere wijze is komen vast te staan dat de toepassing van het verdrag op dat gebied onverenigbaar zou zijn met het voorwerp en doel van het verdrag of de omstandigheden voor de werking ervan radicaal zou veranderen.

Deel III

Nieuw-onafhankelijke Staten

AFDELING 1

ALGEMENE REGEL

Artikel 16

Toestand met betrekking tot de verdragen van de Voorgangerstaat

Een nieuw-onafhankelijke Staat is niet verplicht een verdrag van kracht te laten blijven of partij daarbij te worden uitsluitend omdat het verdrag op de datum van de statenopvolging in werking was voor het gebied waarop de statenopvolging betrekking heeft.

AFDELING 2

MULTILATERALE VERDRAGEN

Artikel 17

Deelneming aan verdragen die van kracht zijn op de datum van de statenopvolging

1. Behoudens het tweede en derde lid, kan een nieuw-onafhankelijke Staat, door middel van een verklaring van voortgezette gebondenheid, zijn status bepalen als partij bij een multilateraal verdrag dat op de datum van de statenopvolging in werking was voor het gebied waarop de statenopvolging betrekking heeft.

2. Het eerste lid is niet van toepassing, indien uit het verdrag blijkt of op andere wijze is komen vast te staan dat de toepassing van het verdrag met betrekking tot de nieuw-onafhankelijke Staat onverenigbaar zou zijn met het voorwerp en doel van het verdrag of de omstandigheden voor de werking ervan radicaal zou wijzigen.

3. Wanneer, ingevolge de termen van het verdrag of vanwege het beperkte aantal Staten dat aan de onderhandeling heeft deelgenomen,

alsmede het voorwerp en doel van het verdrag, de instemming van alle partijen noodzakelijk moet worden geacht voor de deelneming van een andere Staat aan het verdrag, kan de nieuw-onafhankelijke Staat slechts met een dergelijke instemming zijn status als partij bij het verdrag bepalen.

Artikel 18

Deelneming aan verdragen die niet van kracht zijn op de datum van de statenopvolging

1. Behoudens het derde en vierde lid, kan een nieuw-onafhankelijke Staat, door middel van een verklaring van voortgezette gebondenheid, zijn status als verdragsluitende Staat met betrekking tot een niet in werking getreden multilateraal verdrag bepalen, indien op de datum van de statenopvolging de Voorgangerstaat een verdragsluitende Staat was ten aanzien van het gebied waarop deze statenopvolging betrekking heeft.

2. Behoudens het derde en vierde lid, kan een nieuw-onafhankelijke Staat, door middel van een verklaring van voortgezette gebondenheid, zijn status bepalen als partij bij een multilateraal verdrag dat na de datum van de statenopvolging in werking treedt, indien op de datum van de statenopvolging de Voorgangerstaat een verdragsluitende Staat was ten aanzien van het gebied waarop deze statenopvolging betrekking heeft.

3. Het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien uit het verdrag blijkt of op andere wijze is komen vast te staan dat de toepassing van het verdrag met betrekking tot de nieuw-onafhankelijke Staat onverenigbaar zou zijn met het voorwerp en doel van het verdrag of de omstandigheden voor de werking ervan radicaal zou wijzigen.

4. Wanneer, onder de termen van het verdrag of vanwege het beperkte aantal Staten dat aan de onderhandeling heeft deelgenomen, alsmede het voorwerp en doel van het verdrag, de instemming van alle partijen noodzakelijk moet worden geacht voor de deelneming van een andere Staat aan het verdrag, kan de nieuw-onafhankelijke Staat slechts met een dergelijke instemming zijn status als partij of verdragsluitende Staat met betrekking tot het verdrag bepalen.

5. Wanneer in een verdrag bepaald wordt dat een vastgesteld aantal verdragsluitende Staten is vereist voor de inwerkingtreding ervan, geldt een nieuw-onafhankelijke Staat die ingevolge het eerste lid zijn status als verdragsluitende Staat met betrekking tot het verdrag bepaalt, als verdragsluitende Staat voor de uitvoering van die bepaling, tenzij uit het verdrag of op andere wijze een andere bedoeling blijkt.

Artikel 19

Deelneming aan verdragen die door de Voorgangerstaat zijn ondertekend onder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring

1. Indien, behoudens het derde en vierde lid, vóór de datum van de statenopvolging de Voorgangerstaat een multilateraal verdrag heeft ondertekend onder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, en door de ondertekening heeft bedoeld de toepassing van het verdrag uit te breiden tot het gebied waarop de statenopvolging betrekking heeft, kan de nieuw-onafhankelijke Staat het verdrag bekrachtigen, aanvaarden of goedkeuren alsof deze dit verdrag zelf had ondertekend, en kan daardoor partij of verdragsluitende Staat erbij worden.

2. Voor de toepassing van het eerste lid wordt, tenzij een andere bedoeling blijkt uit het verdrag of op andere wijze is komen vast te staan, de ondertekening door de Voorgangerstaat geacht de bedoeling uit te drukken dat het verdrag zich uitstrekt tot het gehele grondgebied voor de buitenlandse betrekkingen waarvan de Voorgangerstaat verantwoordelijk was.

3. Het eerste lid is niet van toepassing, indien uit het verdrag blijkt of op andere wijze is komen vast te staan dat de toepassing van het verdrag met betrekking tot de nieuw-onafhankelijke Staat onverenigbaar zou zijn met het voorwerp en doel van het verdrag of de omstandigheden voor de werking ervan radicaal zou wijzigen.

4. Wanneer onder de termen van het verdrag of vanwege het beperkte aantal Staten dat aan de onderhandeling heeft deelgenomen, alsmede het voorwerp en doel van het verdrag, de instemming van alle partijen of van alle verdragsluitende Staten noodzakelijk moet worden geacht voor de deelneming van elke andere Staat aan het verdrag, kan de nieuw-onafhankelijke Staat slechts met een dergelijke instemming partij of verdragsluitende Staat met betrekking tot het verdrag worden.

Artikel 20

Voorbehouden

1. Wanneer een nieuw-onafhankelijke Staat zijn status als partij of verdragsluitende Staat met betrekking tot een multilateraal verdrag bepaalt door middel van een verklaring van voortgezette gebondenheid overeenkomstig artikel 17 of 18, wordt hij geacht elk voorbehoud ten aanzien van dat verdrag te handhaven dat van toepassing was op de datum van de statenopvolging ten aanzien van het gebied waarop

de statenopvolging betrekking heeft, tenzij deze Staat bij de verklaring van voortgezette gebondenheid uitdrukking geeft aan een tegengestelde bedoeling of zelf een voorbehoud maakt dat betrekking heeft op hetzelfde onderwerp als dat voorbehoud.

2. Een nieuw-onafhankelijke Staat kan, bij het afleggen van een verklaring van voortgezette gebondenheid ter bepaling van zijn status als partij of verdragsluitende Staat bij een multilateraal verdrag overeenkomstig artikel 17 of 18, een voorbehoud maken, tenzij het maken van dit voorbehoud zou zijn uitgesloten door de bepalingen van artikel 19, letter a), b) of c), van het Verdrag van Wenen inzake het verdragenrecht.

3. Wanneer een nieuw-onafhankelijke Staat een voorbehoud maakt in overeenstemming met het tweede lid, zijn de in artikelen 20 tot en met 23 van het Verdrag van Wenen inzake het verdragenrecht vastgestelde regels van toepassing met betrekking tot dat voorbehoud.

Artikel 21

Instemming door een deel van het verdrag gebonden te worden en keuze tussen verschillende bepalingen

1. Een nieuw-onafhankelijke Staat kan, bij het afleggen van een verklaring van voortgezette gebondenheid overeenkomstig artikel 17 of 18 ter bepaling van zijn status als partij of verdragsluitende Staat bij een multilateraal verdrag, indien het verdrag dit toelaat, zijn instemming uiten door een deel van het verdrag gebonden te worden, of een keuze tussen de verschillende bepalingen doen op de in het verdrag vervatte voorwaarden voor het tot uitdrukking brengen van een dergelijke instemming of het doen van een dergelijke keuze.

2. Een nieuw-onafhankelijke Staat kan eveneens, op dezelfde voorwaarden als de andere partijen of verdragsluitende Staten, alle in het verdrag voorziene rechten uitoefenen met betrekking tot de intrekking of wijziging van een door hem zelf of door de Voorgangerstaat tot uitdrukking gebrachte instemming of gedane keuze ten aanzien van het gebied waarop de statenopvolging betrekking heeft.

3. Indien de nieuw-onafhankelijke Staat niet overeenkomstig het eerste lid zijn instemming tot uitdrukking heeft gebracht of een keuze doet, of overeenkomstig het tweede lid de instemming of de keuze van de Voorgangerstaat wijzigt, wordt deze Staat geacht:

a) de instemming van de Voorgangerstaat, in overeenstemming met het verdrag, te worden gebonden ten aanzien van het gebied waarop de statenopvolging betrekking heeft door een deel van dat verdrag, of

b) de keuze van de Voorgangerstaat, in overeenstemming met het verdrag, tussen verschillende bepalingen in de toepassing van het

verdrag ten aanzien van het gebied waarop de statenopvolging betrekking heeft, te handhaven.

Artikel 22

Verklaring van voortgezette gebondenheid

1. Een verklaring van voortgezette gebondenheid met betrekking tot een multilateraal verdrag ingevolge artikel 17 of 18 geschiedt schriftelijk.

2. Indien de verklaring van voortgezette gebondenheid niet wordt ondertekend door het Staatshoofd, het Regeringshoofd of de Minister van Buitenlandse Zaken, kan de vertegenwoordiger van de Staat, die de verklaring overbrengt, worden verzocht een volmacht te tonen.

3. Tenzij in het verdrag anders wordt bepaald, wordt de verklaring van voortgezette gebondenheid:

a) door de nieuw-onafhankelijke Staat toegezonden aan de depositaris of, indien er geen depositaris is, aan de partijen of de verdragsluitende Staten;

b) geacht door de nieuw-onafhankelijke Staat te zijn afgelegd op de datum waarop zij door de depositaris is ontvangen of, indien er geen depositaris is, op de datum waarop zij is ontvangen door alle partijen of, al naar gelang het geval, door alle verdragsluitende Staten.

4. Het derde lid is niet van invloed op enige verplichting van de depositaris, overeenkomstig het verdrag of anderszins, de partijen of de verdragsluitende Staten in kennis te stellen van de verklaring van voortgezette gebondenheid of van een mededeling die in verband daarmee door de nieuw-onafhankelijke Staat is gedaan.

5. Behoudens de bepalingen van het verdrag wordt de verklaring van voortgezette gebondenheid of de in verband daarmee gedane mededeling slechts geacht te zijn ontvangen door de Staat waarvoor zij is bestemd, wanneer de laatstbedoelde Staat door de depositaris is ingelicht.

Artikel 23

Gevolgen van een verklaring van voortgezette gebondenheid

1. Tenzij anders wordt bepaald in het verdrag of anderszins wordt overeengekomen, wordt een nieuw-onafhankelijke Staat die een verklaring van voortgezette gebondenheid aflegt overeenkomstig artikel 17 of 18, tweede lid, geacht partij bij het verdrag te zijn met ingang van de datum van de statenopvolging of de datum van inwerkingtreding van het verdrag, welk van beide data later is.

2. Desalniettemin wordt de werking van het verdrag tussen de nieuw-onafhankelijke Staat en de andere partijen bij het verdrag geacht te zijn opgeschort tot de datum waarop de verklaring van voortgezette gebondenheid wordt afgelegd, behalve voor zover dit verdrag voorlopig kan worden toegepast in overeenstemming met artikel 27 of anderszins kan zijn overeengekomen.

3. Tenzij het verdrag anders bepaalt of anderszins is overeengekomen, wordt een nieuw-onafhankelijke Staat die overeenkomstig artikel 18, eerste lid, een verklaring van voortgezette gebondenheid aflegt, geacht een verdragsluitende Staat bij het verdrag te zijn vanaf de datum waarop de verklaring van voortgezette gebondenheid wordt afgelegd.

AFDELING 3

BILATERALE VERDRAGEN

Artikel 24

Voorwaarden waaronder een verdrag wordt geacht van kracht te zijn in het geval van statenopvolging

1. Een bilateraal verdrag dat op de datum van statenopvolging van kracht was ten aanzien van het gebied waarop de statenopvolging betrekking heeft, wordt geacht van kracht te zijn tussen een nieuw-onafhankelijke Staat en de andere Staat partij bij het verdrag, wanneer:

- a) zij zulks uitdrukkelijk zijn overeengekomen; of
- b) op grond van hun gedrag moeten worden geacht zulks te zijn overeengekomen.

2. Een verdrag dat ingevolge het eerste lid geacht wordt van kracht te zijn, is van toepassing in de betrekkingen tussen de nieuw-onafhankelijke Staat en de andere Staat partij bij het verdrag, met ingang van de datum van de statenopvolging, tenzij een andere bedoeling uit hun overeenkomst blijkt of op andere wijze is komen vast te staan.

Artikel 25

De toestand tussen de Voorgangerstaat en de nieuw-onafhankelijke Staat

Een verdrag dat ingevolge artikel 24 wordt geacht van kracht te zijn tussen een nieuw-onafhankelijke Staat en de andere Staat partij bij het verdrag wordt niet om die reden alleen geacht tevens van kracht te zijn in de betrekkingen tussen de Voorgangerstaat en de nieuw-onafhankelijke Staat.

Artikel 26

Beëindiging, opschorting van de werking of wijziging van het verdrag tussen de Opvolgerstaat en de andere Staat partij bij het verdrag

1. Wanneer ingevolge artikel 24 een verdrag wordt geacht van kracht te zijn tussen een nieuw-onafhankelijke Staat en de andere Staat partij bij het verdrag:

a) houdt het verdrag niet op tussen hen van kracht te zijn wegens het enkele feit dat het daarna is beëindigd tussen de Voorgangerstaat en de andere Staat partij bij het verdrag;

b) wordt de werking van het verdrag tussen hen niet opgeschort wegens het enkele feit dat de werking ervan tussen de Voorgangerstaat en de andere Staat partij bij het verdrag is opgeschort;

c) wordt het verdrag tussen hen niet gewijzigd wegens het enkele feit dat het daarna is gewijzigd tussen de Voorgangerstaat en de andere Staat partij bij het verdrag.

2. Het feit dat een verdrag is beëindigd of, al naar gelang het geval, de werking ervan is opgeschort tussen de Voorgangerstaat en de andere Staat partij bij het verdrag na de datum van de statenopvolging verhindert niet dat het verdrag wordt geacht van kracht te zijn of, al naar gelang het geval, in werking te zijn tussen de nieuw-onafhankelijke Staat en de andere Staat partij bij het verdrag, indien in overeenstemming met artikel 24 vaststaat dat zij zulks zijn overeengekomen.

3. Het feit dat een verdrag gewijzigd is tussen de Voorgangerstaat en de andere Staat partij bij het verdrag na de datum van de statenopvolging verhindert niet dat het ongewijzigde verdrag ingevolge artikel 24 wordt geacht van kracht te zijn tussen de nieuw-onafhankelijke Staat en de andere Staat partij bij het verdrag, tenzij vaststaat dat zij voornemens waren het verdrag, zoals gewijzigd, tussen hen toe te passen.

AFDELING 4

VOORLOPIGE TOEPASSING

Artikel 27

Multilaterale verdragen

1. Indien op de datum van de statenopvolging een multilateraal verdrag van kracht was ten aanzien van het gebied waarop de statenopvolging betrekking heeft, en de nieuw-onafhankelijke Staat kennis geeft van zijn voornemen het verdrag voorlopig toe te passen ten aanzien van zijn grondgebied, wordt dat verdrag voorlopig toegepast tussen de nieuw-onafhankelijke Staat en een partij die

daarmee uitdrukkelijk instemt of op die grond van haar gedrag geacht moet worden daarmee te hebben ingestemd.

2. In het geval een verdrag in de in artikel 17, derde lid, genoemde categorie valt, is evenwel de instemming van alle partijen met een dergelijke voorlopige toepassing vereist.

3. Indien op de datum van de statenopvolging een nog niet in werking getreden multilateraal verdrag voorlopig werd toegepast ten aanzien van het gebied waarop de statenopvolging betrekking heeft, en de nieuw-onafhankelijke Staat kennis geeft van zijn voornemen het verdrag voorlopig toe te blijven passen ten aanzien van zijn grondgebied, is dat verdrag voorlopig van toepassing tussen de nieuw-onafhankelijke Staat en elke verdragsluitende Staat die daarmee uitdrukkelijk instemt of op grond van zijn gedrag moet worden geacht daarmee te hebben ingestemd.

4. In het geval een verdrag in de in artikel 17, derde lid, genoemde categorie valt, is evenwel de instemming van alle verdragsluitende Staten met een dergelijke voortgezette voorlopige toepassing vereist.

5. Het eerste tot en met het vierde lid zijn niet van toepassing, indien uit het verdrag blijkt of op andere wijze is komen vast te staan dat de toepassing van het verdrag ten aanzien van de nieuw-onafhankelijke Staat onverenigbaar zou zijn met het voorwerp en doel van het verdrag of de omstandigheden voor de werking ervan radicaal zou wijzigen.

Artikel 28

Bilaterale verdragen

Een bilateraal verdrag dat op het tijdstip van een statenopvolging van kracht was of voorlopig werd toegepast ten aanzien van het gebied waarop de statenopvolging betrekking heeft, wordt geacht voorlopig van toepassing te zijn tussen de nieuw-onafhankelijke Staat en de andere daarbij betrokken Staat, wanneer:

- a) zij zulks uitdrukkelijk overeenkomen; of
- b) zij op grond van hun gedrag moeten worden geacht zulks te zijn overeengekomen.

Artikel 29

Beëindiging van voorlopige toepassing

1. Tenzij het verdrag anders bepaalt of anderszins is overeengekomen, kan de voorlopige toepassing van een multilateraal verdrag ingevolge artikel 27 worden beëindigd:

- a) door middel van een met inachtneming van een redelijke termijn

gegeven kennisgeving van beëindiging door de nieuw-onafhankelijke Staat of de partij bij het verdrag of de verdragsluitende Staat die het verdrag voorlopig toepast, en door het verstrijken van de termijn; of

b) in het geval een verdrag in de in artikel 17, derde lid, genoemde categorie valt, door middel van een met inachtneming van een redelijke termijn gegeven kennisgeving van beëindiging door de nieuw-onafhankelijke Staat of alle partijen bij het verdrag of, al naar gelang het geval, alle verdragsluitende Staten, en door het verstrijken van de termijn.

2. Tenzij het verdrag anders bepaalt of anderszins is overeengekomen, kan de voorlopige toepassing van een bilateraal verdrag ingevolge artikel 28 worden beëindigd door middel van een met inachtneming van een redelijke termijn gegeven kennisgeving van beëindiging door de nieuw-onafhankelijke Staat of de andere daarbij betrokken Staat, en door het verstrijken van de termijn.

3. Tenzij het verdrag in een kortere termijn voorziet voor de beëindiging of anderszins is overeengekomen, wordt onder een redelijke termijn verstaan een termijn van twaalf maanden te rekenen van de datum waarop de kennisgeving is ontvangen door de andere Staat of Staten die het verdrag voorlopig toepassen.

4. Tenzij het verdrag anders bepaald of anderszins is overeengekomen, wordt de voorlopige toepassing van een multilateraal verdrag ingevolge artikel 27 beëindigd, indien de nieuw-onafhankelijke Staat kennis geeft van zijn voornemen geen partij bij het verdrag te worden.

AFDELING 5

NIEUW-ONAFHANKELIJKE STATEN DIE UIT TWEE OF MEER GEBIEDEN ZIJN GEVORMD

Artikel 30

Nieuw-onafhankelijke Staten die uit twee of meer gebieden zijn gevormd

1. De artikelen 16 tot en met 29 zijn van toepassing in het geval een nieuw-onafhankelijke Staat uit twee of meer gebieden is gevormd.

2. Wanneer een nieuw-onafhankelijke Staat, gevormd uit twee of meer gebieden, wordt geacht partij bij een verdrag te zijn of partij bij een verdrag wordt ingevolge in artikel 17, 18 of 24 en op de datum van statenopvolging het verdrag van kracht was of de instemming door het verdrag gebonden te worden was geuit ten aanzien van één of meer van deze gebieden, doch niet alle, is het verdrag van toepassing met betrekking tot het gehele grondgebied van die Staat, tenzij:

a) uit het verdrag blijkt of op andere wijze is komen vast te staan dat

de toepassing van het verdrag met betrekking tot het gehele grondgebied onverenigbaar zou zijn met het voorwerp en doel van het verdrag of de omstandigheden voor de werking ervan radicaal zou veranderen;

b) in het geval een multilateraal verdrag niet valt onder het bepaalde in artikel 17, derde lid, of artikel 18, vierde lid, de verklaring van voortgezette gebondenheid is beperkt tot het gebied met betrekking waarop het verdrag van kracht was op datum van de statenopvolging, of met betrekking waartoe instemming door het verdrag gebonden te worden was afgelegd vóór deze datum;

c) in het geval een multilateraal verdrag onder het bepaalde in artikel 17, derde lid, of artikel 18, vierde lid, valt, de nieuw-onafhankelijke Staat en de andere Staten partij bij het verdrag of, al naar gelang van het geval, de andere verdragsluitende Staten anderszins overeenkomen; of

d) in het geval van een bilateraal verdrag, de nieuw-onafhankelijke Staat en de andere daarbij betrokken Staat anderszins overeenkomen.

3. Wanneer een nieuw-onafhankelijke Staat, uit twee of meer gebieden gevormd, partij bij een multilateraal verdrag wordt in overeenstemming met artikel 19 en, door de ondertekening of ondertekeningen van de Voorgangerstaat of -staten, de bedoeling van die Staat of Staten was dat het verdrag tot een of meer van die gebieden zou worden uitgebreid, maar niet tot alle, is het verdrag van toepassing op het gehele grondgebied van de nieuw-onafhankelijke Staat, tenzij:

a) uit het verdrag blijkt of op andere wijze is komen vast te staan dat de toepassing van het verdrag op het gehele grondgebied onverenigbaar zou zijn met het voorwerp en doel van het verdrag of de omstandigheden voor de werking ervan radicaal zou wijzigen;

b) in het geval een multilateraal verdrag niet onder het bepaalde in artikel 19, vierde lid, valt, de bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring van het verdrag wordt beperkt tot het gebied of de gebieden met betrekking waartoe het de bedoeling was de toepassing van het verdrag uit te breiden; of

c) in het geval een multilateraal verdrag onder het bepaalde in artikel 19, vierde lid, valt, de nieuw-onafhankelijke Staat en de andere Staten partij bij het verdrag, of, al naar gelang het geval, de andere verdragsluitende Staten anderszins overeenkomen.

Deel IV**Vereniging en scheiding van Staten****Artikel 31**

Gevolgen van een vereniging van Staten met betrekking tot verdragen die van kracht zijn op de datum van de statenopvolging

1. Wanneer twee of meer Staten zich verenigen en aldus één Opvolgerstaat vormen, blijft elk verdrag dat voor één van deze Staten van kracht was op de datum van de statenopvolging in werking voor de Opvolgerstaat, tenzij:

a) de Opvolgerstaat en de andere Staat of Staten partij bij het verdrag anderszins overeenkomen, of

b) uit het verdrag blijkt of op andere wijze is komen vast te staan dat de toepassing van het verdrag met betrekking tot de Opvolgerstaat onverenigbaar zou zijn met het voorwerp en doel van het verdrag of de omstandigheden voor de werking ervan radicaal zou wijzigen.

2. Elk verdrag dat in werking blijft in overeenstemming met het eerste lid, is slechts van toepassing op het deel van het grondgebied van de Opvolgerstaat waarop het verdrag van kracht was op de datum van statenopvolging, tenzij:

a) in het geval een multilateraal verdrag niet in de in artikel 17, derde lid, genoemde categorie valt, de Opvolgerstaat kennis geeft dat het verdrag van toepassing is ten aanzien van zijn gehele grondgebied;

b) in het geval een multilateraal verdrag in de in artikel 17, derde lid, genoemde categorie valt, de Opvolgerstaat en de andere Staten partij bij het verdrag, anderszins overeenkomen; of

c) in het geval van een bilateraal verdrag de Opvolgerstaat en de andere Staat partij bij het verdrag anderszins overeenkomen.

3. Het tweede lid, letter a), is niet van toepassing, indien uit het verdrag blijkt of op andere wijze is komen vast te staan dat de toepassing van het verdrag met betrekking tot het gehele grondgebied van de Opvolgerstaat onverenigbaar zou zijn met het voorwerp en doel van het verdrag of de omstandigheden voor de werking ervan radicaal zou wijzigen.

Artikel 32

Gevolgen van een vereniging van Staten met betrekking tot op de datum van de statenopvolging niet van kracht zijnde verdragen

1. Behoudens het derde en vierde lid kan een Opvolgerstaat die onder artikel 31 valt, door middel van een kennisgeving zijn status bepalen als verdragsluitende Staat bij een multilateraal verdrag dat

niet van kracht is, indien op de datum van de statenopvolging één van de Voorgangerstaten een verdragsluitende Staat was bij het verdrag.

2. Behoudens het derde en vierde lid kan een Opvolgerstaat die onder artikel 31 valt, door middel van kennisgeving zijn status bepalen als partij bij een multilateraal verdrag dat in werking treedt na de datum van de statenopvolging, indien op de datum van de statenopvolging één van de Voorgangerstaten een verdragsluitende Staat was bij het verdrag.

3. Het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien uit het verdrag blijkt of op andere wijze is komen vast te staan dat de toepassing van het verdrag met betrekking tot de Opvolgerstaat onverenigbaar zou zijn met het voorwerp en doel van het verdrag of de omstandigheden voor de werking ervan radicaal zou wijzigen.

4. Indien het verdrag in de in artikel 17, derde lid, genoemde categorie valt, kan de Opvolgerstaat zijn status als partij bij het verdrag of als verdragsluitende Staat met betrekking tot het verdrag uitsluitend bepalen met de instemming van alle partijen of van alle verdragsluitende Staten.

5. Een verdrag waarbij de Opvolgerstaat verdragsluitende Staat of partij wordt overeenkomstig het eerste en tweede lid, is slechts van toepassing op het deel van het grondgebied van de Opvolgerstaat ten aanzien waarvan de instemming een verklaring door het verdrag gebonden te worden was afgegeven vóór de datum van de statenopvolging, tenzij:

a) in het geval een multilateraal verdrag niet in de in artikel 17, derde lid, genoemde categorie valt, de Opvolgerstaat in zijn kennisgeving ingevolge het eerste of tweede lid aangeeft dat het verdrag van toepassing is op zijn gehele grondgebied; of

b) in het geval een multilateraal verdrag in de in artikel 17, derde lid, genoemde categorie valt, de Opvolgerstaat en alle partijen of, al naar gelang het geval, alle verdragsluitende Staten anders overeenkomen.

6. Het vijfde lid, letter a), is niet van toepassing, indien uit het verdrag blijkt of op andere wijze is komen vast te staan dat de toepassing van het verdrag op het gehele grondgebied van de Opvolgerstaat onverenigbaar zou zijn met het voorwerp en doel van het verdrag of de omstandigheden voor de werking ervan radicaal zou wijzigen.

Artikel 33

Gevolgen van een vereniging van Staten met betrekking tot verdragen die door een Voorgangerstaat zijn ondertekend onder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring

1. Indien, behoudens het tweede en derde lid, vóór de datum van de statenopvolging één van de Voorgangerstaten een multilateraal verdrag had ondertekend onder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, kan een Opvolgerstaat die onder artikel 31 valt, het verdrag bekrachtigen, aanvaarden of goedkeuren, alsof hij zelf dat verdrag had ondertekend, en kan daardoor partij of verdragsluitende Staat bij het verdrag worden.

2. Het eerste lid is niet van toepassing, indien uit het verdrag blijkt of op andere wijze is komen vast te staan dat de toepassing van het verdrag op de Opvolgerstaat onverenigbaar zou zijn met het voorwerp en doel van het verdrag of de omstandigheden van de werking ervan radicaal zou wijzigen.

3. Indien het verdrag in de in artikel 17, derde lid, genoemde categorie valt, kan de Opvolgerstaat slechts partij of verdragsluitende Staat bij het verdrag worden met de instemming van alle partijen of van alle verdragsluitende Staten.

4. Elk verdrag waarbij de Opvolgerstaat partij of verdragsluitende Staat wordt overeenkomstig het eerste lid, is slechts van toepassing op het deel van het grondgebied van de Opvolgerstaat met betrekking waartoe het verdrag werd ondertekend door één van de Voorgangerstaten, tenzij:

a) in het geval een multilateraal verdrag niet in de in artikel 17, derde lid, genoemde categorie valt, de Opvolgerstaat bij het bekrachtigen, aanvaarden of goedkeuren van het verdrag mededeelt dat het verdrag van toepassing is op zijn gehele grondgebied;

b) in het geval een multilateraal verdrag in de in artikel 17, derde lid, genoemde categorie valt, de Opvolgerstaat en alle partijen of, al naar gelang het geval, alle verdragsluitende Staten anders overeenkomen.

5. Het vierde lid, letter a, is niet van toepassing, indien uit het verdrag blijkt of op andere wijze is komen vast te staan dat de toepassing van het verdrag op het gehele grondgebied van de Opvolgerstaat onverenigbaar zou zijn met het voorwerp en doel van het verdrag of de omstandigheden voor de werking ervan radicaal zou wijzigen.

Artikel 34

Statenopvolging in gevallen van scheiding van de delen van een Staat

1. Wanneer een deel of delen van het grondgebied van een Staat scheiden om één of meer Staten te vormen, ongeacht of de Voorgangerstaat blijft bestaan:

a) blijft elk verdrag dat op de datum van de statenopvolging van kracht was op het gehele grondgebied van de Voorgangerstaat in werking voor elke aldus gevormde Opvolgerstaat;

b) blijft elk verdrag dat op de datum van de statenopvolging slechts van kracht was op het deel van het grondgebied van de Voorgangerstaat dat Opvolgerstaat is geworden, uitsluitend in werking voor deze Opvolgerstaat.

2. Het eerste lid is niet van toepassing, indien:

a) de betrokken Staten anders overeenkomen; of

b) uit het verdrag blijkt of op andere wijze is komen vast te staan dat de toepassing van het verdrag op de Opvolgerstaat onverenigbaar zou zijn met het voorwerp en doel van het verdrag of de omstandigheden voor de werking ervan radicaal zou wijzigen.

Artikel 35

Toestand indien een Staat blijft voortbestaan na afscheiding van een deel van zijn grondgebied

Wanneer na afscheiding van een deel van het grondgebied van een Staat de Voorgangerstaat blijft voortbestaan, blijft elk verdrag dat op de datum van de statenopvolging van kracht was voor de Voorgangerstaat, in werking voor zijn overblijvende grondgebied, tenzij:

a) de betrokken Staten anders overeenkomen;

b) het blijkt dat het verdrag slechts betrekking had op het gebied dat zich heeft afgescheiden van de Voorgangerstaat; of

c) uit het verdrag blijkt of op andere wijze is komen vast te staan dat de toepassing van het verdrag op de Voorgangerstaat onverenigbaar zou zijn met het voorwerp en doel van het verdrag of de omstandigheden voor de werking ervan radicaal zou wijzigen.

Artikel 36

Deelneming aan verdragen die op de datum van de statenopvolging niet van kracht zijn in gevallen van afscheiding van delen van een Staat

1. Behoudens het derde en vierde lid kan een Opvolgerstaat

waarop artikel 34, eerste lid, van toepassing is, door middel van een kennisgeving zijn status bepalen als verdragsluitende Staat bij een niet in werking getreden multilateraal verdrag, indien op de datum van de statenopvolging de Voorgangerstaat verdragsluitende Staat was ten aanzien van het gebied waarop de statenopvolging betrekking heeft.

2. Behoudens het derde en vierde lid kan een Opvolgerstaat, waarop artikel 34, eerste lid, van toepassing is, door middel van een kennisgeving zijn status bepalen als partij bij een multilateraal verdrag dat na de datum van statenopvolging in werking treedt, indien op deze datum de Voorgangerstaat verdragsluitende Staat bij het verdrag was voor het gebied waarop de statenopvolging betrekking heeft.

3. Het eerste en tweede lid zijn niet van toepassing, indien uit het verdrag blijkt of op andere wijze is komen vast te staan dat de toepassing van het verdrag op de Opvolgerstaat onverenigbaar zou zijn met het voorwerp en doel van het verdrag of de omstandigheden voor de werking ervan radicaal zou wijzigen.

4. Indien het verdrag in de in artikel 17, derde lid, genoemde categorie valt, kan de Opvolgerstaat zijn status als partij of als verdragsluitende Staat bij het verdrag slechts bepalen met de instemming van alle partijen of van alle verdragsluitende Staten.

Artikel 37

Deelneming aan verdragen die door de Voorgangerstaat zijn ondertekend onder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring in gevallen van afscheiding van delen van een Staat

1. Indien, behoudens het tweede en derde lid, de Voorgangerstaat een multilateraal verdrag vóór de datum van de statenopvolging had ondertekend onder voorbehoud van bekrachtiging, aanvaarding of goedkeuring, en het verdrag, zo het op deze datum van kracht was geweest, van toepassing zou zijn geweest op het gebied waarop de statenopvolging betrekking heeft, kan een Opvolgerstaat waarop artikel 34, eerste lid, van toepassing is, het verdrag bekrachtigen, aanvaarden of goedkeuren, alsof deze Staat zelf dit verdrag had ondertekend, en daardoor partij of verdragsluitende Staat bij het verdrag worden.

2. Het eerste lid is niet van toepassing, indien uit het verdrag blijkt of op andere wijze is komen vast te staan dat de toepassing van het verdrag op de Opvolgerstaat onverenigbaar zou zijn met het voorwerp en doel van het verdrag of de omstandigheden voor de werking ervan radicaal zou wijzigen.

3. Indien het verdrag in de in artikel 17, derde lid, genoemde

categorie valt, kan de Opvolgerstaat slechts partij of verdragsluitende Staat bij het verdrag worden met de instemming van alle partijen of van alle verdragsluitende Staten.

Artikel 38

Kennisgevingen

1. Elke kennisgeving overeenkomstig artikel 31, 32 of 36 dient schriftelijk te geschieden.

2. Indien de kennisgeving niet is ondertekend door het Staatshoofd, het Regeringshoofd of de Minister van Buitenlandse Zaken, kan de vertegenwoordiger van de Staat die het overbrengt worden verzocht zijn volmacht te tonen.

3. Tenzij het verdrag anders bepaalt, wordt de kennisgeving:

a) door de Opvolgerstaat overgebracht aan de depositaris of, indien er geen depositaris is, aan de partijen of de verdragsluitende Staten;

b) geacht door de Opvolgerstaat te zijn gedaan op de datum waarop zij door de depositaris is ontvangen of, indien er geen depositaris is, op de datum waarop zij is ontvangen door alle partijen of, al naar gelang het geval, door alle verdragsluitende Staten.

4. Het derde lid tast geen enkele verplichting aan die de depositaris kan hebben, overeenkomstig het verdrag of anderszins, om de partijen of de verdragsluitende Staten in kennis te stellen van de kennisgeving van of van een mededeling door de Opvolgerstaat in verband daarmee is gedaan.

5. Behoudens de bepalingen van het verdrag wordt deze kennisgeving of mededeling slechts geacht te zijn ontvangen door de Staat waarvoor zij is bestemd, wanneer deze Staat door de depositaris is ingelicht.

Deel V

Overige bepalingen

Artikel 39

Gevallen van staatsaansprakelijkheid en het uitbreken van vijandelijkheden

De bepalingen van dit Verdrag lopen niet vooruit op enige vragen die zich ter zake van de gevolgen van een statenopvolging met betrekking tot een verdrag kunnen voordoen op grond van de

internationale aansprakelijkheid van een Staat of het uitbreken van vijandelijkheden tussen Staten.

Artikel 40

Gevallen van militaire bezetting

De bepalingen bij dit Verdrag lopen niet vooruit op enige vraag die zich met betrekking tot een verdrag kan voordoen op grond van de militaire bezetting van een grondgebied.

Deel VI

Beslechting van geschillen

Artikel 41

Overleg en onderhandeling

Indien zich een geschil betreffende de uitleg of toepassing van dit Verdrag voordoet tussen twee of meer Partijen bij dit Verdrag, trachten zij, op verzoek van één van hen, het op te lossen door middel van overleg en onderhandeling.

Artikel 42

Conciliatie

Indien het geschil niet is opgelost binnen zes maanden na de datum waarop het in artikel 41 bedoelde verzoek is gedaan, kan elke partij bij het geschil het onderwerpen aan de in de Bijlage bij dit Verdrag vastgelegde conciliatie-procedure door een daartoe strekkend verzoek te richten aan de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties en de andere partij of partijen bij het geschil in te lichten omtrent het verzoek.

Artikel 43

Rechtspraak en arbitrage

Elke Staat kan, bij de ondertekening of bekrachtiging van dit Verdrag, of toetreding daartoe, of op enig tijdstip daarna, verklaren, door middel van een kennisgeving aan de depositaris, dat, in gevallen waarin een geschil niet is opgelost door de toepassing van de in de artikelen 41 en 42 bedoelde procedures, dat geschil ter beslissing mag worden voorgelegd aan het Internationale Hof van Justitie door middel van een schriftelijk verzoek van elke partij bij het geschil, of-

wel aan arbitrage, mits de andere partij bij het geschil een soortgelijke verklaring heeft afgelegd.

Artikel 44

Regeling bij onderlinge instemming

Indien zich een geschil betreffende de uitleg of toepassing van dit Verdrag voordoet tussen twee of meer Partijen bij dit Verdrag, kunnen deze, ongeacht de artikelen 41, 42 en 43, bij onderlinge instemming overeenkomen dit geschil voor te leggen aan het Internationale Hof van Justitie of te onderwerpen aan arbitrage of aan een andere passende procedure voor de beslechting van geschillen.

Artikel 45

Overige van kracht zijnde bepalingen voor de beslechting van geschillen

Niets in de artikelen 41 tot en met 44 tast de rechten of verplichtingen van de Partijen bij dit Verdrag aan ingevolge enige tussen hen van kracht zijnde bepaling betreffende de beslechting van geschillen.

Deel VII

Slotbepalingen

Artikel 46

Ondertekening

Dit Verdrag wordt opengesteld voor ondertekening door alle Staten tot 28 februari 1979 op het Bondsministerie van Buitenlandse Zaken van de Republiek Oostenrijk en vervolgens tot 31 augustus 1979 op de Zetel van de Verenigde Naties te New York.

Artikel 47

Bekrachtiging

Dit Verdrag dient te worden bekrachtigd. De akten van bekrachtiging worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 48

Toetreding

Dit Verdrag blijft opengesteld voor toetreding door elke Staat. De akten van toetreding worden nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

Artikel 49

Inwerkingtreding

1. Dit Verdrag treedt in werking op de dertigste dag na de datum van nederlegging van de vijftiende akte van bekrachtiging of toetreding.

2. Voor elke Staat die dit Verdrag bekrachtigt of daartoe toetreedt na de nederlegging van de vijftiende akte van bekrachtiging of toetreding, treedt dit Verdrag in werking op de dertigste dag nadat deze Staat zijn akte van bekrachtiging of toetreding heeft nedergelegd.

Artikel 50

Authentieke teksten

Het origineel van dit Verdrag, waarvan de Arabische, de Chinese, de Engelse, de Franse, de Russische en de Spaanse tekst gelijkelijk authentiek zijn, wordt nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties.

TEN BLIJKE WAARVAN de ondertekenende gevolmachtigden, daartoe naar behoren gemachtigd door hun onderscheiden Regeringen, dit Verdrag hebben ondertekend.

GEDAAN te Wenen, op drieëntwintig augustus negentienhonderdachtenzeventig.

(Voor de ondertekeningen zie blz. 56 van dit Tractatenblad)

Bijlage

1. Een lijst van bemiddelaars, samengesteld uit bekwame juristen, zal worden opgesteld en bijgehouden door de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties. Daartoe wordt elke Lidstaat van de Verenigde Naties of elke Staat partij bij dit Verdrag uitgenodigd twee bemiddelaars aan te wijzen, en de namen van de op deze wijze aangewezen personen vormen de lijst. De zittingstermijn van de bemiddelaars, daarbij inbegrepen degenen die worden aangewezen om een eventuele vacature op te vullen, is vijf jaar en is verlengbaar. De bemiddelaar wiens zittingstermijn afloopt, gaat voort met de uitoefening van de functies waarvoor hij ingevolge het volgende lid is gekozen.

2. Wanneer een verzoek aan de Secretaris-Generaal is gedaan in overeenstemming met artikel 42, legt de Secretaris-Generaal het geschil voor aan een bemiddelingscommissie die als volgt is samengesteld:

De Staat of de Staten die één der partijen bij het geschil vormen, benoemen:

a) één bemiddelaar met de nationaliteit van die Staat of van één van die Staten, die al dan niet wordt gekozen van de in het eerste lid bedoelde lijst; en

b) één bemiddelaar niet met de nationaliteit van die Staat of van één van die Staten die uit de lijst wordt gekozen.

De Staat of de Staten die de andere partij bij het geschil vormt/vormen, benoemt/benoemen op dezelfde wijze twee bemiddelaars. De vier door de partijen gekozen bemiddelaars moeten benoemd zijn binnen zestig dagen na de datum waarop de Secretaris-Generaal het verzoek heeft ontvangen.

Binnen zestig dagen na de datum van de benoeming van de laatste van hen benoemen de vier bemiddelaars een vijfde bemiddelaar, gekozen van de lijst, die als Voorzitter optreedt.

Indien de benoeming van de Voorzitter of van één van de andere bemiddelaars niet binnen de voor deze benoeming hierboven voorgeschreven termijn geschiedt, wordt deze verricht door de Secretaris-Generaal binnen zestig dagen na het verstrijken van die termijn. De benoeming van de Voorzitter kan door de Secretaris-Generaal worden gedaan, hetzij van de lijst, hetzij uit het ledenbestand van de Commissie voor Internationaal Recht. Elk der termijnen, waarbinnen de benoeming dient te zijn geschied, kan met de instemming van de partijen bij het geschil worden verlengd.

Elke vacature dient te worden vervuld op de voor de eerste benoeming voorgeschreven wijze.

3. De Bemiddelingscommissie stelt zelf haar werkwijze vast. De Commissie kan, met de instemming van de partijen bij het geschil, elke partij bij dit Verdrag verzoeken haar zienswijze mondeling of schrift-

lijk aan haar kenbaar te maken. De Commissie neemt beslissingen en doet aanbevelingen bij meerderheid van stemmen van haar vijf leden.

4. De Commissie mag elke maatregel die een minnelijke schikking zou kunnen vergemakkelijken, onder de aandacht van de partijen bij het geschil brengen.

5. De Commissie hoort de partijen, onderzoekt de eisen en verweert en doet voorstellen aan de partijen, ten einde een minnelijke schikking van het geschil te bereiken.

6. De Commissie brengt binnen twaalf maanden na haar instelling rapport uit. Haar rapport wordt nedergelegd bij de Secretaris-Generaal en overhandigd aan de partijen bij het geschil. Het rapport van de Commissie, met inbegrip van alle daarin vermelde conclusies ten aanzien van feiten of rechtsvragen, is niet bindend voor de partijen en zal geen andere betekenis hebben dan die van aanbevelingen die aan de partijen ter overweging worden gegeven, ten einde een minnelijke schikking van het geschil te vergemakkelijken.

7. De Secretaris-Generaal verschafft de Commissie alle bijstand en faciliteiten die zij nodig mocht hebben. De uitgaven van de Commissie worden gedragen door de Verenigde Naties.

D. PARLEMENT

Het Verdrag behoeft ingevolge artikel 91 van de Grondwet de goedkeuring van de Staten-Generaal alvorens het Koninkrijk aan het Verdrag kan worden gebonden.

E. BEKRACHTIGING

De volgende Staten hebben in overeenstemming met artikel 47 van het Verdrag een akte van bekrachtiging nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties:

Irak ¹⁾	5 december 1979
Joegoslavië	28 april 1980
Ethiopië	28 mei 1980

¹⁾ Onder de volgende verklaring:

„Entry into the above Convention by the Republic of Iraq shall, however, in no way signify recognition of Israel or entry into any agreement therewith.”.

Naar aanleiding van deze verklaring heeft de Regering van Israël op 23 juni 1980 de volgende verklaring afgelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties:

„The Government of Israel has noted the political character of the statement made by the Government of Iraq. In the view of the Government of Israel, this Convention is not the proper place for making such political pronouncements. Moreover, the said declaration cannot in any way affect whatever obligations are binding upon Iraq under general international law or under particular conventions. Insofar as concerns the substance of the matter, the Government of Israel will adopt towards the Government of Iraq an attitude of complete reciprocity.”

F. TOETREDING

De volgende Staten hebben in overeenstemming met artikel 48 van het Verdrag een akte van toetreding nedergelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties:

Seychellen	22 februari 1980
Tunesië	16 september 1981
Marokko ¹⁾	31 maart 1983
Egypte	17 juli 1986
Dominica	24 juni 1988

¹⁾ Onder het volgende voorbehoud:

„The accession of Morocco to this Convention does not mean in any way recognition of Israel by the Government of the Kingdom of Morocco and that furthermore, no treaty relations will arise between the State of Morocco and Israel.” (*VN-vertaling*).

Naar aanleiding van dit voorbehoud heeft de Regering van Israël op 23 mei 1983 een verklaring afgelegd bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties, welke in essentie – *mutatis mutandis* – gelijkkluidend is aan haar verklaring van 23 juni 1980, afgedrukt in rubriek E hierboven.

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zullen ingevolge artikel 49, eerste lid, in werking treden op de dertigste dag volgend op de datum van nederlegging van de vijftiende akte van bekrachtiging of toetreding.

J. GEGEVENS

Van het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Handvest van de Verenigde Naties, naar welk Handvest onder meer in de preambule tot het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zijn de gewijzigde Engelse en Franse tekst geplaatst in *Trb.* 1979, 37 en een herziene vertaling in het Nederlands in *Trb.* 1987, 113.

Van het op 26 juni 1945 te San Francisco tot stand gekomen Statuut van het Internationaal Gerechtshof, naar welk Hof onder meer in artikel 43 van het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zijn de

Engelse en de Franse tekst geplaatst in *Trb.* 1971, 55 en een herziene vertaling in het Nederlands in *Trb.* 1987, 114.

Van het op 23 mei 1969 te Wenen tot stand gekomen Verdrag inzake het verdragenrecht, naar welk Verdrag onder meer in de preambule tot het onderhavige Verdrag wordt verwezen, zijn de Engelse en de Franse tekst geplaatst in *Trb.* 1972, 51 en een herziene vertaling in het Nederlands in *Trb.* 1985, 79.

Uitgegeven de *zevende* april 1989.

De Minister van Buitenlandse Zaken,

H. VAN DEN BROEK